

யா/சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி
சாவகச்சேரி

தூபகுர் தினம்

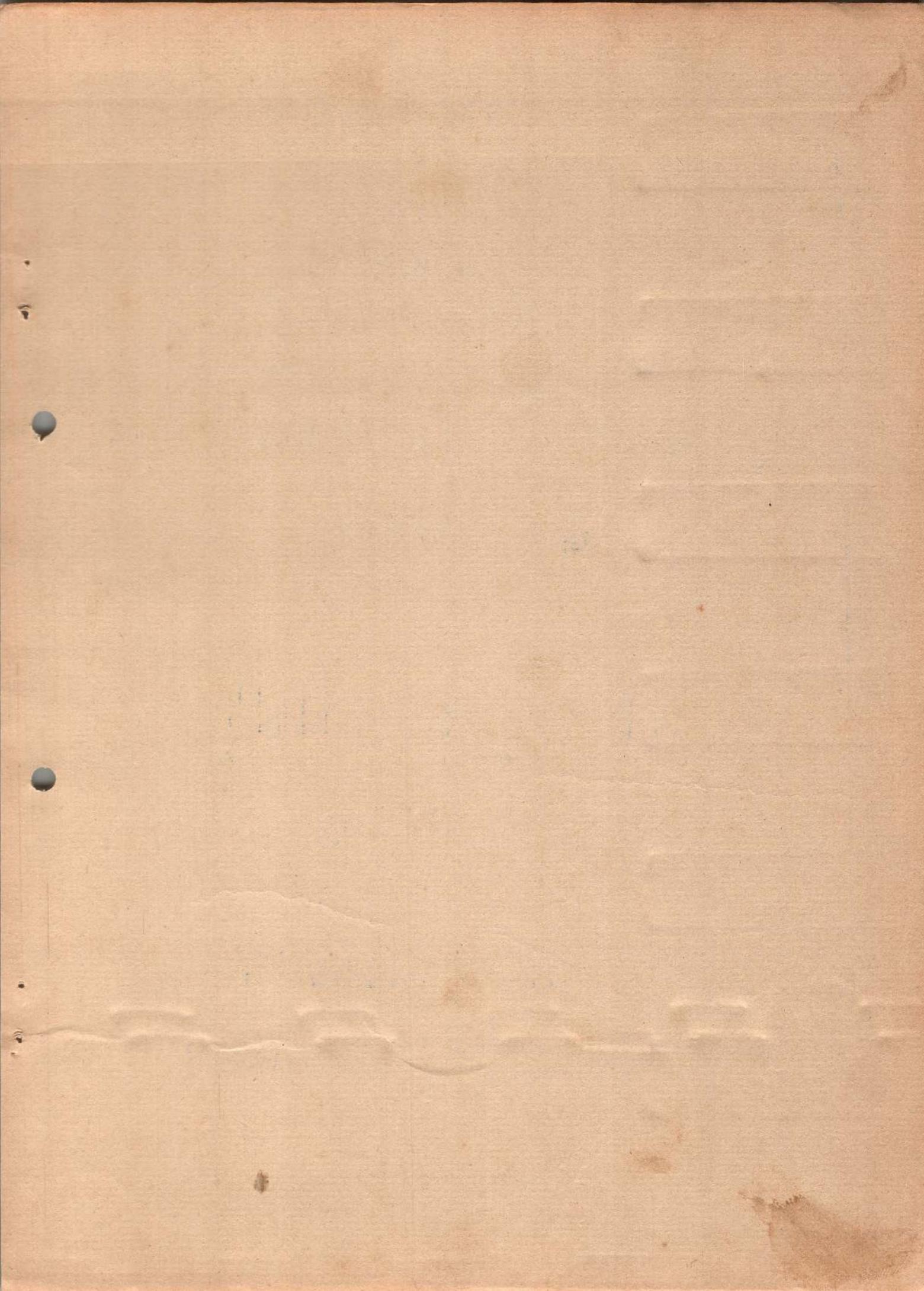
06-02-1995

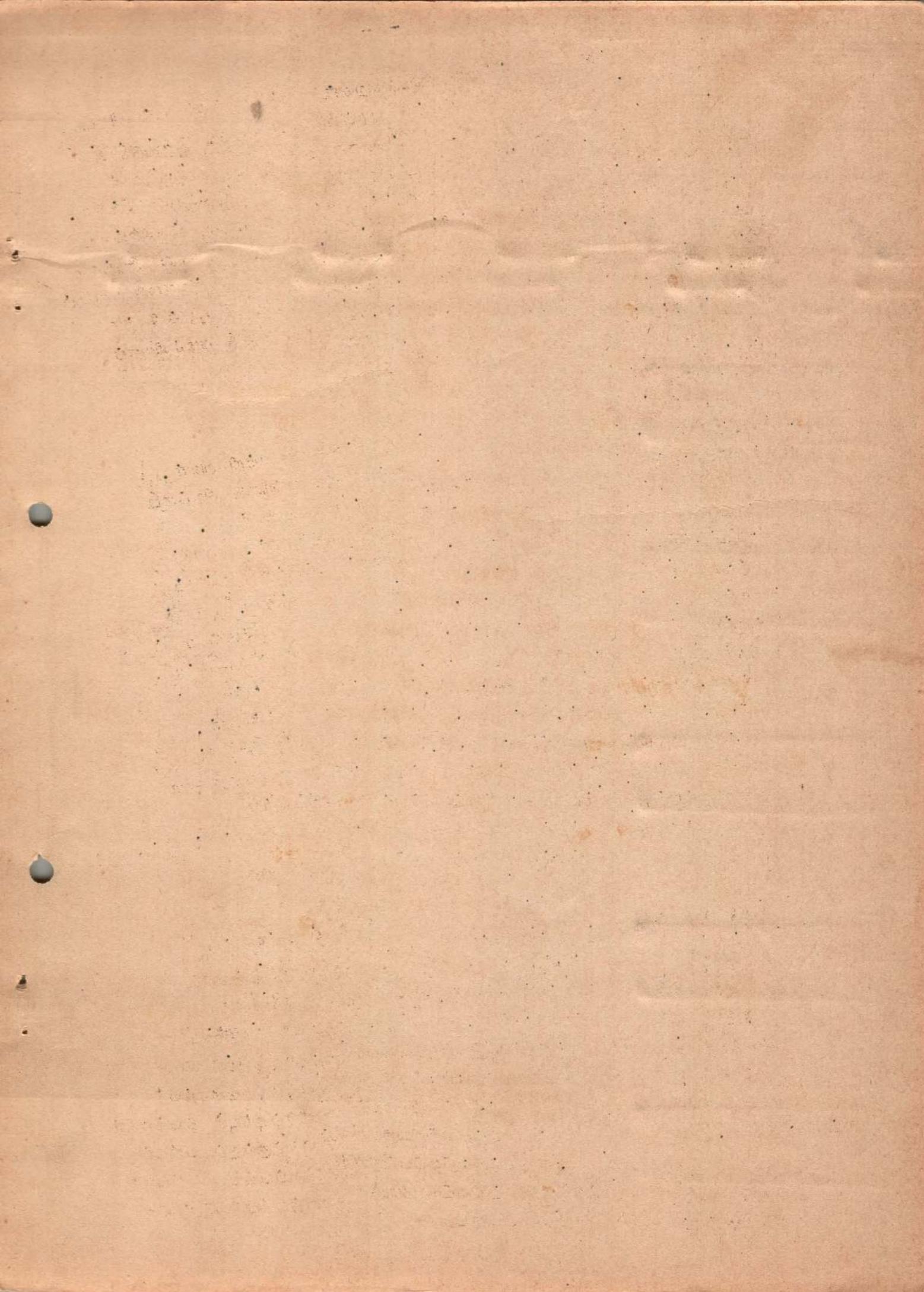
நினைவுப் பேருநை

“தமிழ் கற்றலும் கற்பித்தலும்”

திருமதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் எம். ஏ.
கச்சயின் பல்கலைக்கழகம் யப்பான்

தமிழ் கற்றலும் கற்பித்தலும்.

*****

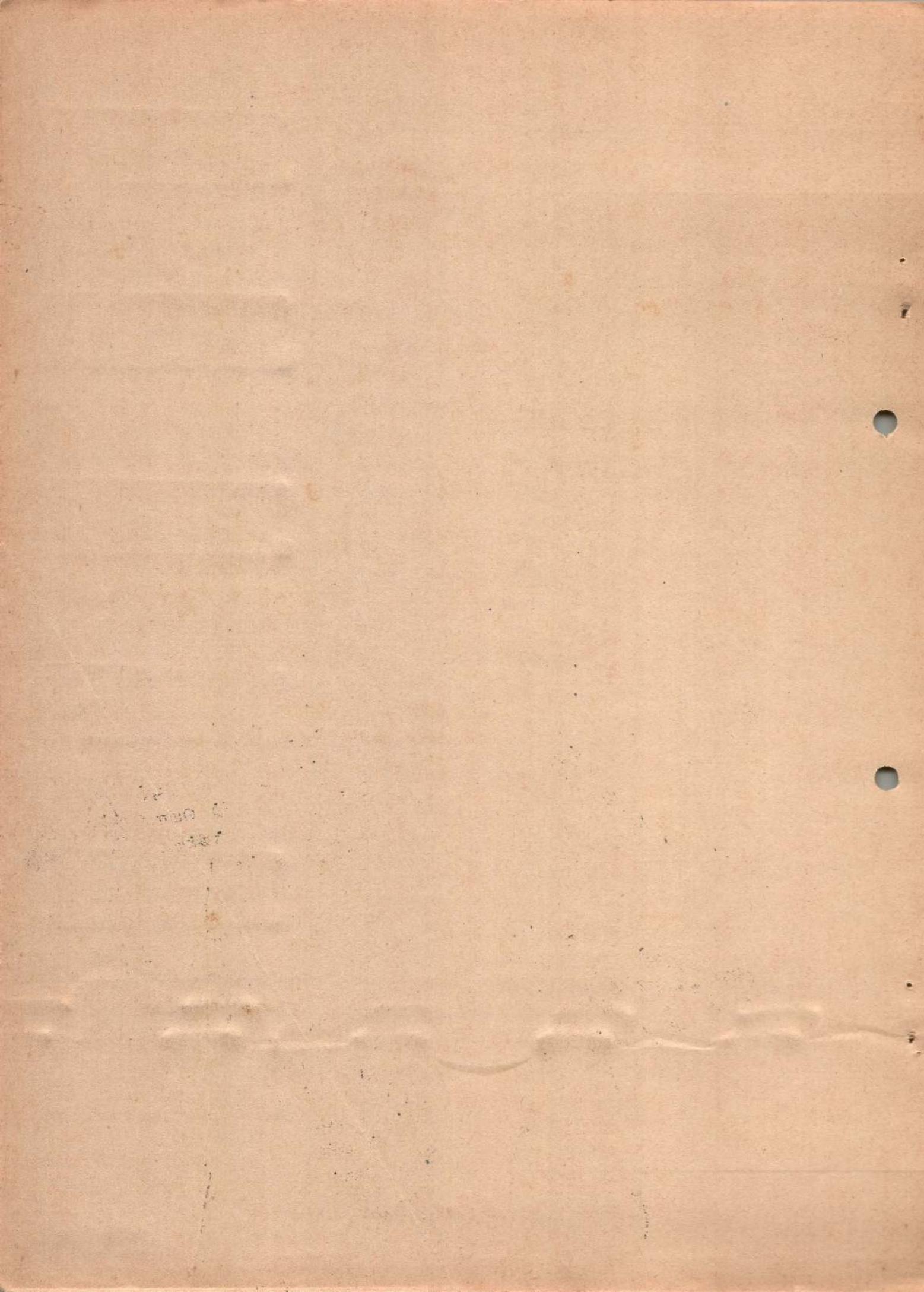
மனோனிமனி சண்முகதாஸ் எம். ஏ.
வினந்த ஆய்வாளர், கக்கியின் பல்கலைக்கழகம்,
தொக்கியோ, யப்பான்.

தமிழ் மொழியின் சிறப்பு
மன்மன்மன்மன்மன்மன்மன்மன்

உலகிலுள்ள வளம் பெற்ற மொழிகளிலே தமிழ் மொழியும் ஒன்றாகும்.
காலத்தால் பழமையான மொழியாக மட்டுமன்றித் தமிழ் மொழி இலக்கிய
இலக்கணங்களாலும் வளம் கொட்ட மொழியாகவும் இருக்கின்றது. தமிழ்மொழி
யின் பழமை பற்றிப் பலரும் பலவாறு எடுத்துரைத்தாளினர்.

"அமிழ்தினுமினிய நம் தமிழ் மொழி வேறொடு மொழியின்று கிணாத்ததாகாது. தனக்கேயுரிய தனிச்சொற்களும் பிறபண்புகளும் கொட்ட தனித்தெய்தென்பது அறிஞர் கண்ட தனிபு. 'தமிழ்' என்றும் சொற்கு இனிமை என்பது பொருள்ளுபதும், அவ்வினமையுடையும் பற்றியே இம்மொழி இப்பெயர் பெற்றதென்பதும் இதன் சிறப்பை நன்கு விளக்கும். 'யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோவினிதாவ தெங்கும் காணோம்' என்பது பாரதியார் வாக்கு, இம்மொழி இப்பொழுது வழங்கும் நிலவெல்லைக்கப்பாலும் பன்று பரவிக்கிடந்த தென்றும் சரித்திரவாராய்னிக் கெட்டாத மிக நீண்ட காலந்தொட்டுப் பரத கண்டத்தின் தென்பகுதியில் வழங்கும் பழமை வாய்ந்ததென்றும் ஆராய்ச்சியாளர் கருகின்றனர்."

என இந்றைக்கு ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மதுரையில் நடைபெற்ற முத்தமிழ் மாநாட்டில் இராமநாதபுரம் சேபூதி மன்னரவர்கள் பேசியினார். அவரது பேச்சு கால ஒட்டத்தில் அழிந்துவிடாமல் இன்றும் தமிழ்மொழியைப் பொறுத்த வரையில் உண்மையாகவே இருக்கின்றது. உலகிலே சில மொழிகளின் நடை காலத்துக்கூக்காலம் ஏற்பட்ட பிறமொழித் தாக்கங்களாலும் வேறு நிலைகளாலும் வேறுபாடு அடைந்த வந்துள்ளது. ஆனால் தமிழ்மொழியின் நடையோ பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக வேறுபடாமல் இருக்கின்றது. பழுமையும் சிறப்புமையை ஒருசில மொழிகள் காலசீட்டத்திலே பேச்சுவழக்கற்று நூல் வழக்கிலேயே நிற்கின்றன. தமிழ்மொழி இருவகை வழக்கிலுமே பிற மொழிகளது உச்சியின்றித் தனித்தியங்கும் ஆற்றல்தைய மொழியாக இன்றுவரை நிலைத்து நிற்பது தமிழ்ராசிய எமக்குப் பெருமை தருவதாகும்.

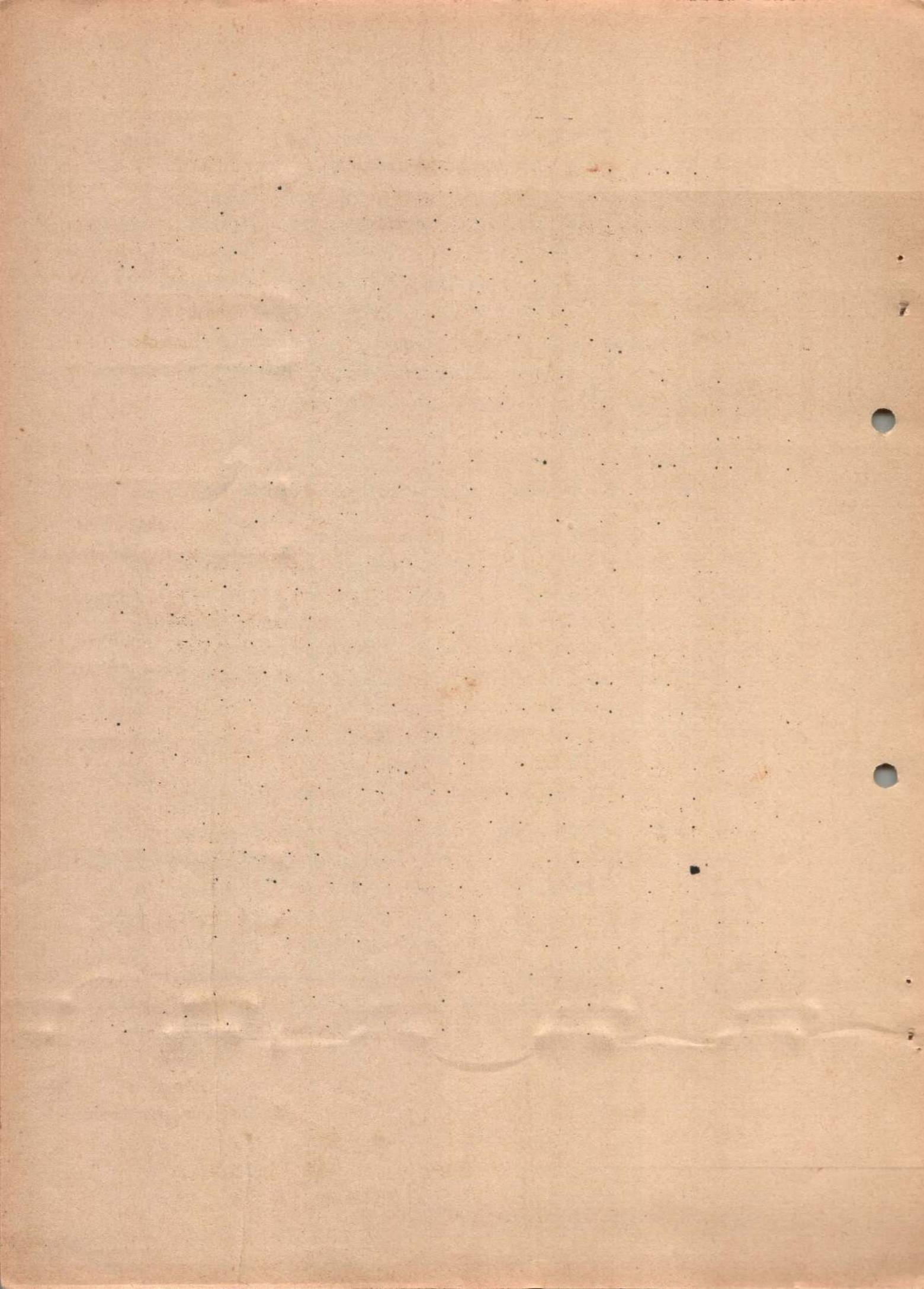

தமிழர்கள் தமிழ்மொழியே பேசி வந்தவர்கள். குழநிலையியே தாம் வாழ்ந்த பிரதேசங்களிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வெறிடங்களிலே குடியேறி வாழ்த்தொடங்கியபோது அவ்விடங்களிலிருந்து மொழிகள்ப்பும் ஏற்படலாயிற்று. தமிழ்நடை மாண்படலாயிற்று. இவ்வாறு மாற்றமடைந்த மொழிகளே கண்ணடம், தெலுங்கு, மலையாளம், தனு போன்ற வேறு மொழிகளாக உருவாக்கம் பெற்றன. இதனை மனோன்மையிய நாடக நீரா சீரியரான திரு. சுந்தரம்பிள்ளை பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"பல்ளயிரும் பலவுலம் படைத்தளித்துத் துடைக்கினுமோர் எல்லையரு பரம்பொருள்முன் ஸிருஞ்தபடி இருப்பதுபோல் கண்ணட களிதெலுங்கும் கவிஞர்மலையர்களுமந்துஞ்சும் உன்றுதர்த் ததித்தெழுந்தே ஒன்றுபலுவர் கிடினும் ஆரியம்போல் உலகவழக் கழிந்தொழிந்து சிறையாவுன் சீரிமுமைத் திறம்வியந்து செயன்மறந்து வாழ்த்துதுமே".

தமிழ்மொழியின் சிறப்பையுனர்ந்து பண்டக்காலத்திலே வடநாட்டு ஆரிய அரசர்களும் முனிவர்களும் தமிழை விரும்பிக் கற்றவர்களைப் பழந் தமிழ் இலக்கியச் செய்திகள் கூறுகின்றன. ஆரிய அரசன் பிரகஸ்தன் என்பவன் கபிலரது குறிஞ்சிப்பாட்டைக் கேட்டு தமிழ்மொழியின்பால் ஸ்ரீவமுற்றுத் தமிழைக் கற்றத் தமிழ்ப் புலவனானான். பதினேழாம் நூற்றாண்டு இத்தாலியிலிருந்து தமிழ் நாட்டுக்கு வந்த பெஸ்கி தமிழைக் கற்றத் தமது பெயரையே "வீரமாழுனிவர்" என அழைக்கச் செய்தார். பத்தொண்பதாம் நூற்றாண்டில் வின்சுலோ, கால்நூலெல், ஜி.டி.போப் போன்ற சிறித்துவப் பாதிரிமாரும், பிரஞ்சு நாட்டைச் சேர்ந்த ஜாப்லியன்டு வின்சன் போன்ற ஜரோப்பியர்களும் தமிழைக் கற்றுப் பெரும் விலமையாளராகினர்.

இன்னும் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்த பிறமொழியாளர்கள் ஒவ்வொருவரும் தமது மொழியில்லை சில சொற்களைக் காலத்துக்குக்காலம் தமிழ்மொழியிலே சேர்ந்துள்ளனர். ஆனால் அச்சொற்கள் தமிழ் மொழியின் இனிமையையோ அல்லது தனித்தியங்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தது என்பதற்குச் சங்க இலக்கியங்களே சான்றாய்னன. வட சொற்கள் சங்கப் பாடல்களே அரிதாகவே அமைந்துள்ளன. ஆனால் இடைக் காலத்திலே தோன்றிய பக்திப்பாடல் களிலும், புராணங்களிலும் வட சொற்கள் மிகுதியாகக் கையாளப்பட்டுள்ளன.

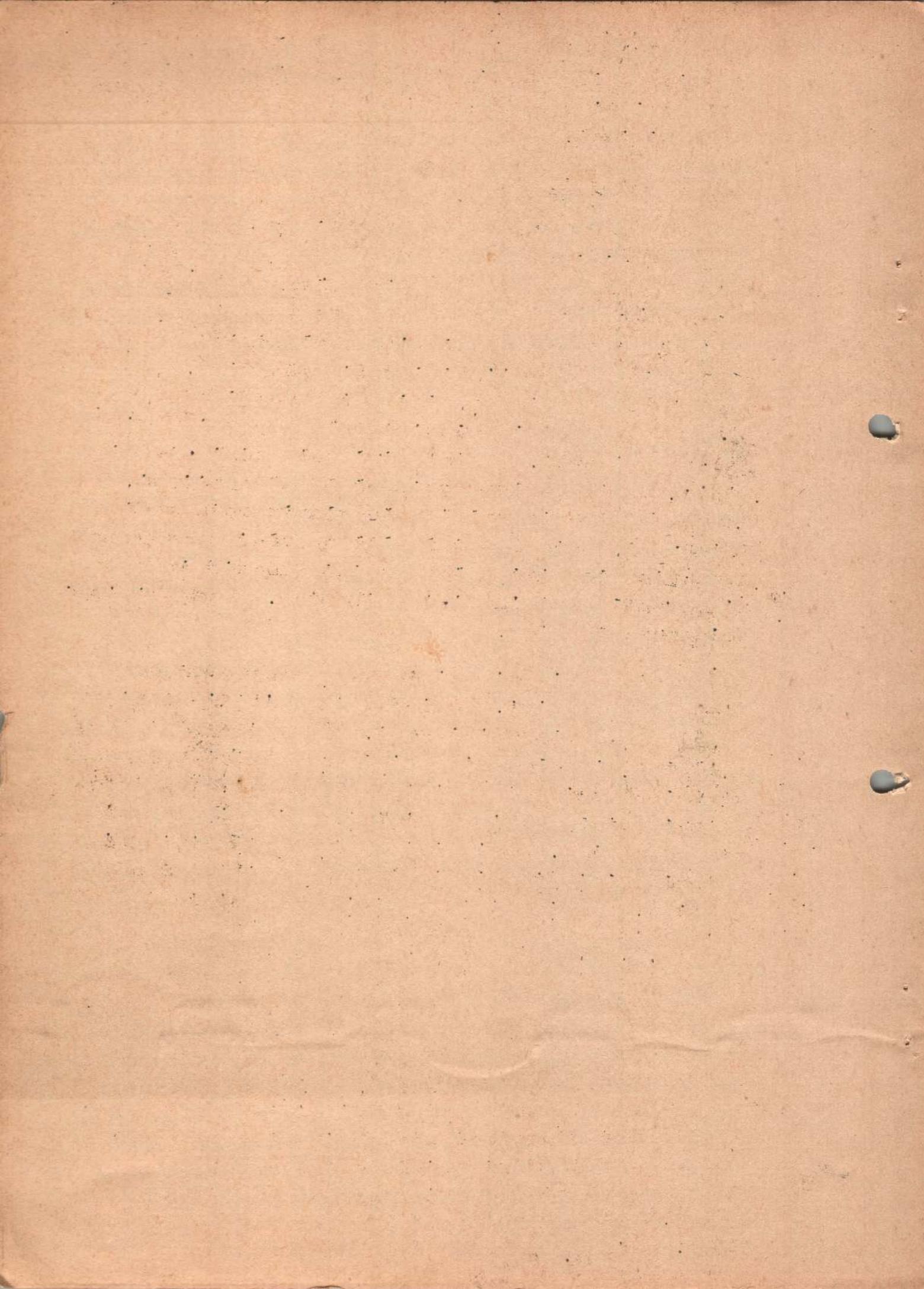

வடமொழியாளர்களது வாழ்க்கை நடைமுறைகள் அக்காலத்தில் மக்களிடையே பரவியமையால் வடசொற்களும் பேச்சு வழக்கிலே பரவி நாளாவட்டந்தில் எழுத்து வழக்கிலும் இடம்பிடித்தன. தற்போது பல வட சொற்கள் நம்முடைய நாளாந்த வாழ்க்கை நடைமுறையிலே கையாளப்பட்டு வருகின்றன. அச் சொற்களுக்குப் பொருத்தமான தமிழ்ச்சொற்கள் இல்லையென்பதால் அவ்வட சொற்கள் நமது வழக்கத்தில் வரவில்லை. வடமொழியிலே மிகுந்த பற்றடையவர்கள் அடிக்கடி அச்சொற்களைப் பயன்படுத்தியதனால் ஏனையோரும் அச்சொற்களை அப்படியே பயன்படுத்தியுள்ளனர். நம்முடைய வழக்கிலூள்ள தமிழ்ச் சொற்களின் பழமையை ஆராய்ந்தவர்களே வடமொழி வழக்கினைப் பொறுத்து பின்பற்றினர்.

கற்றல் நிலையில் தமிழ்.

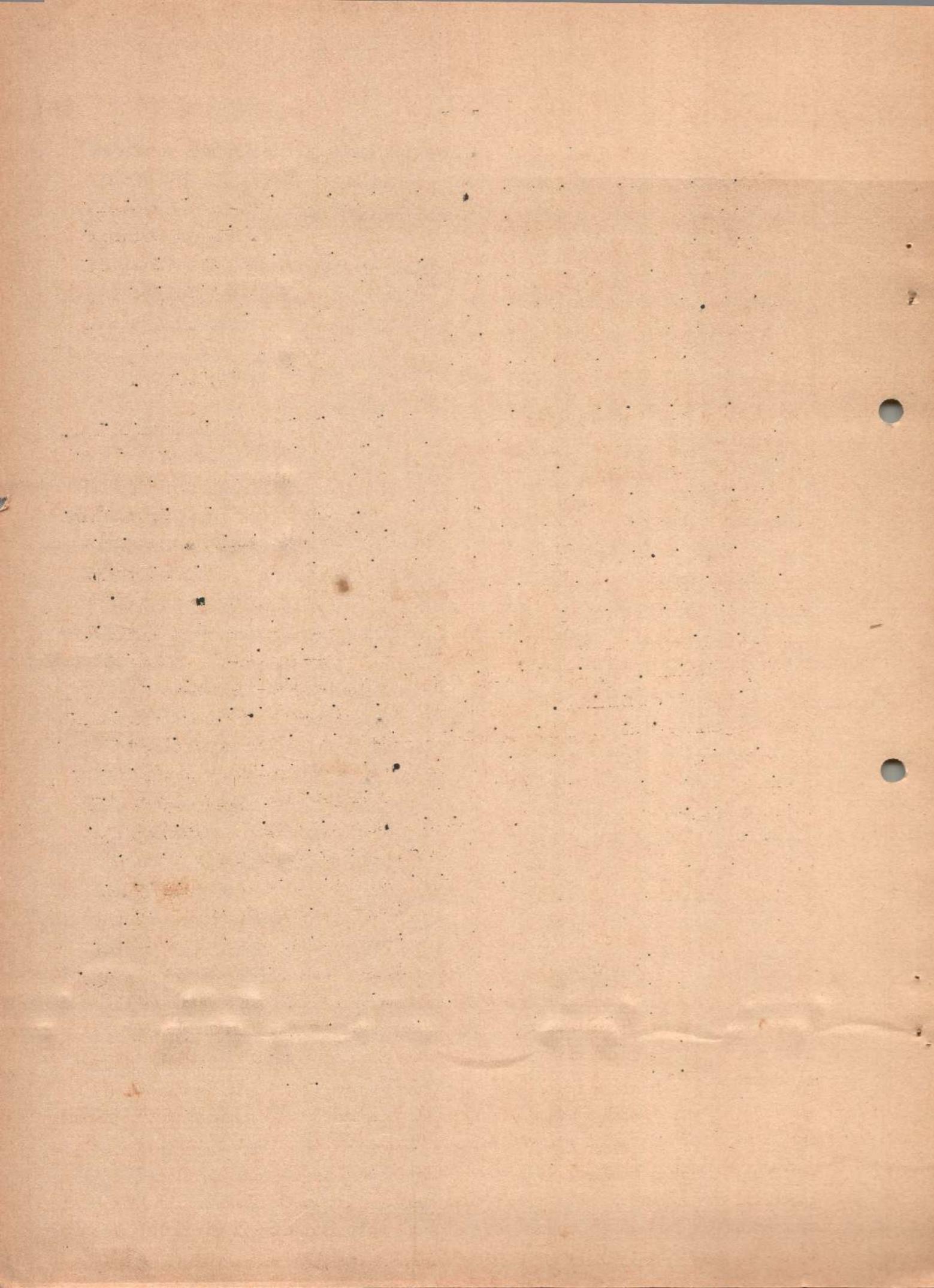
தமிழ் மொழியைக் கற்றவர் அதன் தொன்மைநிலைபந்தியறிவர். பன்னடத் தமிழகத்தில் 'தமிழ் கற்பித்தல்' என்பது மொழியினது சிறப்பை உணர்வது மட்டுமன்றி மொழியைக் காக்கின்ற முயற் சியாகவுயிருந்தது. அகத்திய முனிவர் முதல் தமிழ் ஆசிரியராக அறிமுகமாகின்றார். அவர் தொல்காப்பியர் முதலான மாணவர்களுக்கு தமிழைக் கற்பித்தாரென்றும் சங்கத்திற்குந்து தமிழ் ஆராய்ந்தார்கள் என்றும் கூறப்படுகின்றது. அகத்திய முனிவரிடத்திலே தமிழ் கற்ற மாணாக்கர் தாம் கற்றவளவில் நீண்றவிடாமல் தனித்தனியாகவும் சேர்ந்தும் இலக்கணங்கள் செய்து தமிழருக்குத் தொன்று செய்தாரெனவும் கூறுவர். பாண்டிய மன்னர் தமிழ் நாட்டில் முன்ய சங்கங்கள் அமைத்து புலவர்களை ஒருங்கிணைத்தத் தமிழ் ஆராய்ந்தனர். முதலாவது சங்கம் பாண்டி நாட்டின் தென்பாகத்திலூள்ள தென்மதுரையில் இருந்ததென்றும், இரண்டாவது சங்கம் பின்னர் அந்நாட்டின் தலைநகரமான கபாடபுரத்திலிருந்ததென்றும் முன்றாவது சங்கம் வடபாகத்திலூள்ள உத்தரமதுறையில் நிறுவப்பட்டதென்றும் கூறப்படுகின்றது. முதலிரு சங்கங்களும் கடல் கோளாறால் அழிந்தன.

பாண்டியரமைத்த முன்ய சங்கங்களைவிடப் பிறநாடுகளிலும் பல சங்கங்கள் இருந்தனவென்பார். மேற்கூறிய சங்ககாலத்துக்குப் பின்னரும் பல சங்கங்கள் தோன்றினவென்றும் கூறுவர். பொதிய மலையின்கண் அகத்தியர் சங்கம் ஒன்று இருந்தது என்றும் முன்று தமிழகும் தனித்தனியான சங்கங்கள் மதுரையில் இருந்தனவென்றும் தமிழறிஞர் கூறுவர். சங்கங்களில் தமிழ்நால் இயற்றல், அதுபற்றிய கணிப்புக்கள், மதிப்பீடுகள், உரைநயம் என்பன நடைபெற்றன. தமிழ் கற்றல் நிலையில் மக்கள் செய்யுள் இயற்றுதல் இலக்கணம் பயில்தல் என்பனவற்றைப் பற்றியறிவதற்கு சங்கத்துக்குப் பணிகள் வழிசெய்தன. தமிழ் நூல்கள் இயற்றப்பட்டு வெளிப்படுத்தப்படும் போது பலர் அதுபற்றிய கருத்துக்களைக் கேட்டு வழுக்களைக் களைந்த பின்னரே வெளிப்படுத்தப்படும் முறை இருந்தது.

தொல்காப்பியரால் ஜியற்றப்பட்ட தொல்காப்பியம் நலந்தருதிருவிற் பாண்டியன் மாகீர்த்தியினது அவையிலே அதங்கோட்டாசாதஷடைய தடைகட்டு விண்டகூறியபின் வெளிப்பாடுத்தப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது. ஒருவர் ஜியற்றிய நூலைப் புலவர் முழுவகை கொண்டு ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்த பின்னரே அது வெளிப்பாடுத்தப்பட்ட வேண்டும் என்ற மரபு பேணப்பட்டது. தமிழகத் தந்திரவர்கள் தமது புலமையை வெளிப்பாடுத்தும் நிலையிலேயே நூல்கள் எழுதினாலும் அது புலமையாளரின் கண்ப்புக்கும் மதிப்பீட்டுக்கு உட்பாடுத்தப்பட்ட பின்னரே நூலாக்கம் செய்யப்பட்டது.

ஷதவால் தமிழ் கற்றல் நிலையில் ஜிருநிலைப்பட்ட கற்றல் நிலைகள் காணப்பட்டன. ஒன்று தமிழை முறையே ஒருவரிடம் பாடம் கேட்பது மற்றது தான் கற்றறிந்த வற்றை நூலைகளோ செய்யுளாகவோ அமைக்கும்போது புலமையாளரின் மதிப்பீட்டைப் பெற்ற பின்னரே வெளிப்பாடுத்துவது. எனவே ஜிலக்கணம், ஜிலக்கியம் என்ற ஜிருவகைப்பட்ட தமிழ்க் கல்வி ஆக்காலத்தில் கற்றிக்கப்பட்டது. கற்றல் நிலையில் தமிழ் மூன்று பாடப்புக்களாய் வாந்துபட்டமெந்தது. ஜியற்றங்கும் என்பது எல்லோரும் தமது உள்ளக் கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கு கருவியாகும் உலசியல் வழக்கிலும் நூல் வழக்கிலும் உரைநடையுமாய் செய்யுஞ்சுமாய் ஜியற்றும் தமிழாகும். ஜிவ்விசைத்தமிழ் தாளத்தோடு நடிப்பும் சேரும்போது ஜிவ்விசைத்தமிழ் ஜிவ்விசைத்தமிழ் தாளத்தோடு நடிப்பும் சேரும்போது நாடகத் தமிழ் எனப்பட்டது. ஜியல் மனதைப் பற்றியதென்றும், ஜிசை அத்துடன் ஒசை தஞ்சியதென்றும் நாடகம் அத்துடன் மெய்யினியக்கழும் கூடியதெனச் சான்றோர் கூறுகின்றனர். எனவே ஜியற்றமிழ் முதலிற் தோன்றியதென்றும் வனைய ஜுரங்கிற்கும் அடிப்படையாய் நிற்பது என்பதும் ஜதவால் உரைப்பாடுகின்றது. ஜியற்றமிழ்க் கல்வி எல்லோருக்கும் ஜன்றியமையாதது. ஜிலை ஜிபற்றமிழ் எழுத்து, சொல், பொருள் என மூன்று பறுதிகளையுடையது. தமிழ் மொழியைக் கற்க விரும்புவோர் ஜம் மூன்றாறும் கற்குவின்றியவராவார். கற்றல் நிலையில் சுற்று எளிமைப்பாடுத்துக் கூறின் ஜதனை ஜிலக்கணக் கல்வி என்றும், ஜிலக்கியக் கல்வி என்றும் கூறலாம். தமிழ் மொழியிலே ஜதுகாலவரை எழுந்த ஜிலக்கண ஜிலக்கிய நூல்களைக் கற்றல் வாந்து கல்வியாகும். என்றும் தற்போது தமிழராக்க நாம் அவற்றைப் படிக்கும் போது பல சிக்கல்களும் தோன்றுகின்றன. தமிழ்மொழி கற்றல் நிலை என்பது ஜங்கு தமிழை தாமிழ்மொழியாகக் கொண்டவர்களுடு கற்கைநெறியாக வளர்ந்துள்ளது. எனவே ஏந்தநிலையில் ஜக்கற்கைநெறி தொடர்பாக ஏற்படும் சிக்கல்களை நோக்க வேண்டியுள்ளது.

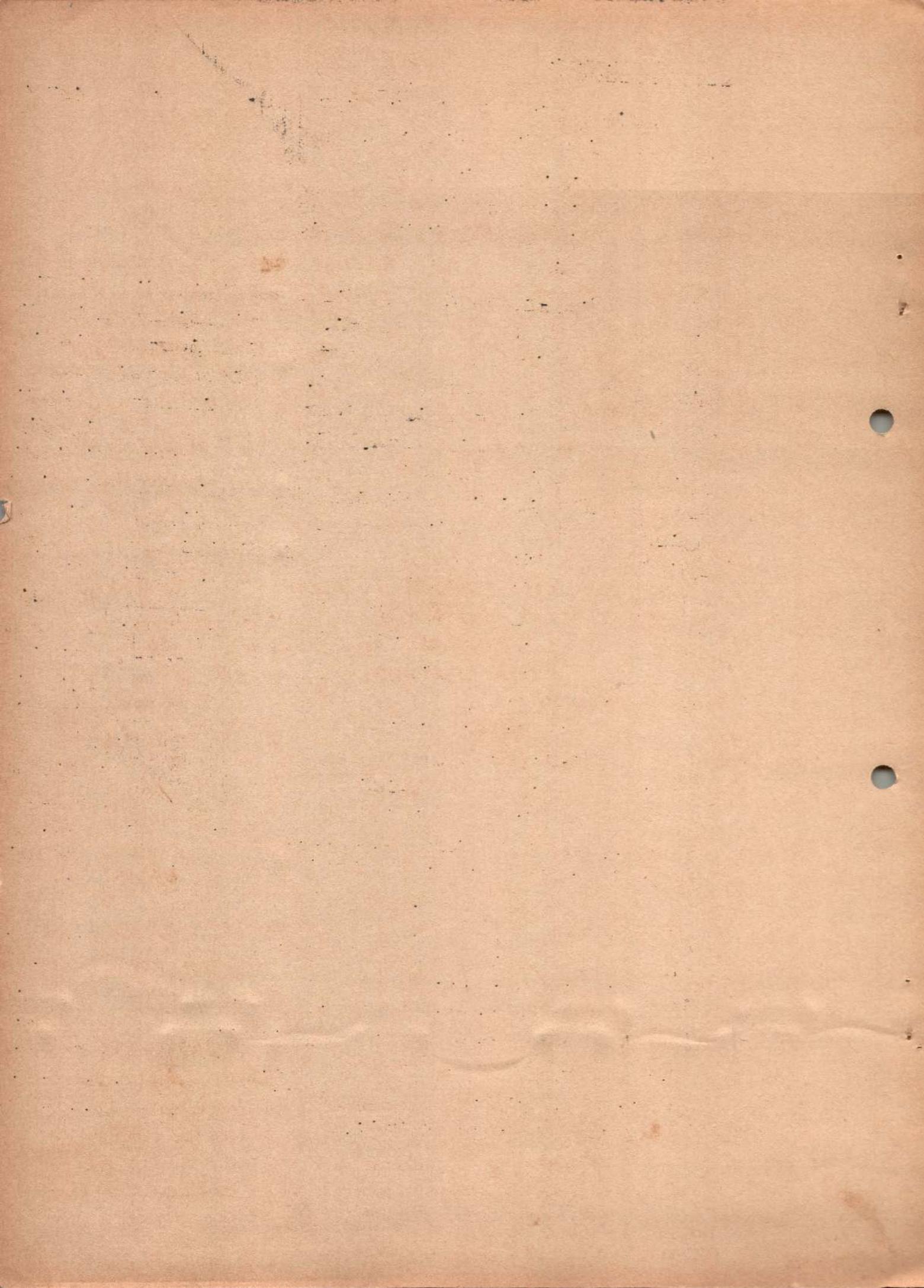

ஷலக்கணி கற்பித்தல்

தயிழ்மொழியின் ஷலக்கணத்தைக் கற்பிக்குமீபோது சில முக்கிய கற்பித்தற் கருகளை மனதற் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

- (1) கற்றம் மாவைர் தரம்.
- (2) கற்றம் நோக்கம்
- (3) கற்றலை ஷலங்வாக்கும் முறைகள்.
- (4) மதிப்பீடு.

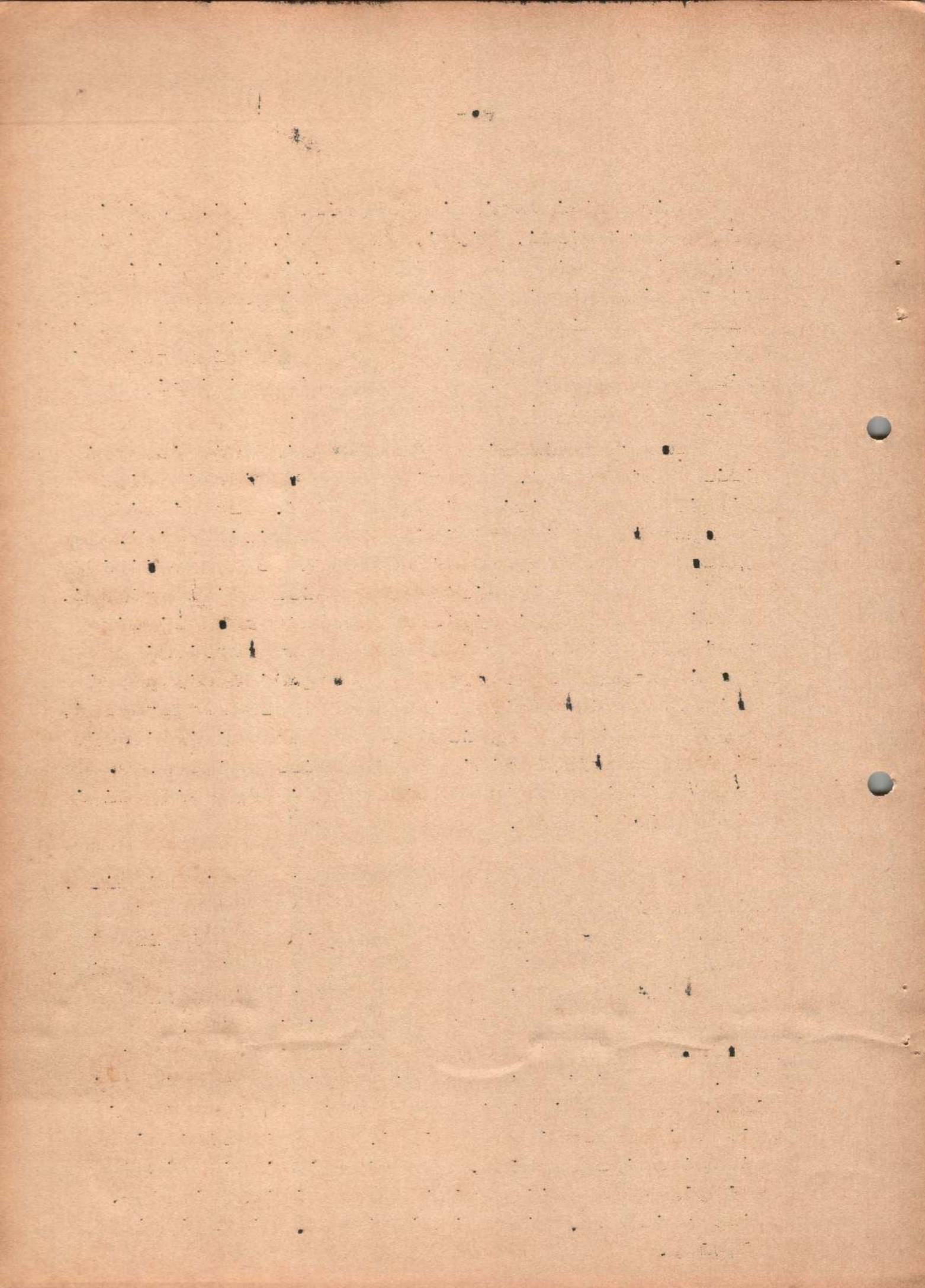
தயிழ்மொழியை, தாய்மொழியாகக் கொட்ட மாவைருக்குத் தயிழ் ஷலக்கணம் கற்பிக்குமீபோது அது எளிதாக அமையலாம். ஆனால் தயிழ்மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொள்ளாத பிற மொழியாளர்களுக்குத் தயிழ்மொழி ஷலக்கணம் கற்பிக்குமீபோது அது கடினமாகவும் அமையும். தாய்மொழியாகத் தயிழை நாளாந்தம் பேசிவரும் மாவைருக்கு தயிழ்லீமொழியின் அடிப்படையான ஷலக்கணத் கருகள் முன்னரே தெளிவுபெற்றவையாயிருக்கும். பிற மொழி மாவைருக்கு அந்தநிலை ஜருக்காது. என்கும் ஒருமொழியின் ஷலக்கணம் எவ்வாறு கற்பிக்கவேண்டும் என்ற பொது நிலையில் கற்பித்தல் எளிதாக்கப்படலாம். தயிழ்மொழி ஷலக்கணம் கற்க விரும்பும் பிற மொழியாளர் தயிழ்மொழியின் வரிவடிவத்தையும், ஒவியையும் மனதில் பதிக்கச் சுற்று ஷடர்ப்பாகுவர். அவர்க்குப்புறப்பிற்கிக்குப் போகுமான கால அளவு ஒதுக்கப்படுவதுமிகும். அவர் ஏற்கெனவே தமது மொழியின் ஷலக்கண அமைப்பில் தேர்ச்சிபெற்றவராய் ஜருப்பதால் அந்த அடிப்படையிலேயே தயிழ் மொழியின் ஷலக்கணத்தையும் அமைத்துக்கொள்ள முயல்வர். தயிழ்மொழியாக தொடர்புடை ஷலக்கண அமைப்பினையுடைய மொழிபேசுவோராக ஜருப்பின் கூச் சிக்குக்கு ஷடமில்லை. உதாரணமாக யப்பான் மொழி பேசுகின்றவர் தயிழ்மொழி வைக்குத்தைக் கற்றும்போது அவ்வளவாக ஷடர்ப்பாடுவேண்டியதில்லை. ஜரு மொழிக்குக்கும் ஒர்க்குமையான வைக்குத் தையப்பு ஜருப்பதால் எளிதாக குறுக்கும். சொற்றொடர் அமைப்பில் ஜரு மொழுகும் ஒடுரோ தன்மைத்தாழுள்ளன. ஆனால் ஒவியையப்பால் சுல எழுத்துக்குக்குரிய ஒவிகள் யப்பானிய மொழியிடல் சிடையாது. எழுத்துக்காட்டாக ஸ, மு, ள, ற, போன்ற ஒவிகள் ஜருவில் ஜருப்பதால் சொல்லாக்கத்திலும் ஷலக்கணப்பி பின்னால் ஏற்பட ஜடின்டு. ஜரு பயிற்சியின் மூலமே தீர்க்கப்பட வேண்டியது. தயிழ்மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொட்ட தயிழ் மாவைரினடையேயும் எகர, முகர, வகர, றகர வேஷபாடு பற்றிய சிக்கல் பெரிதும் ஜருவில் காலப்படுகிறது. அவர்களுக்குக் கருமையான எழுத்துப் பயிற்சி மூலமே கூச் சிக்கலைத் தீர்த்துக்கொள்ள ஒவ்வொருவராவர். ஷடைநிலைக் கற்கைப் பிரிவு, உயர்நிலைக் கற்கைப்பிரிவு என்கும் நிலைகளில் மொழியின் ஷலக்கணத்தைத் தெளிவாக அறிந்துகொள்ளும் வகையில் பாடநா ஸ்கும் வழிகாட்டி நூ ஸ்கும் ஜக்கப்பட வேண்டியதும் ஜரு ஷுறியமையாதது. பண்டைய ஷலக்கண நூ ஸ்களிடல் கற்பட்டுள்ள ஷலக்கணக் கருகளை எளிய தயிழ் நடையிலே வளக்கும் வகுமை பல உதவி நூ ஸ்கள் ஷயற்றப்பட வேண்டும், அதே வேளையில் மாயவர்க்குப் பயிற்சி

நிலைக்கு ஏற்ற பயிற்சிப் பொதீதகங்களும் எழுதப்பட வேண்டும். எருத்துக்கீ
காட்டாக தொல்காப்பியம், நன்றால், வீரசோழியம், ஜூலக்கண விளக்கம் ப
ட்பான்ற பஸ்டைய தமிழ் ஜூலக்கண தூல்களிற் கறப்பட்டிருக்கும் விளக்கங்களை
மாவூர் அறிந்துகொள்வதற்கு அவற்றுக்குரிய உரைநூல்களுமே கடினமான மொழி
நடையிலே அமைந்திருப்பதால் பெருஞ் சிங்கலாயுள்ளது. அந்த ஜூலக்கண தூல்கள்
எழுந்த காலத்துக்குரிய எருத்துக்காட்டுகளை ஜூல்கும் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களாற்
பயன்படுத்தப்பட்டிரும் வருகின்றன. தற்காலத்திற்கு ஏற்ற எருத்துக்காட்டுகளைக்
கொட்ட விளக்க தூல்களின் ஆக்கம் ஜூல்ரியமையாதது.

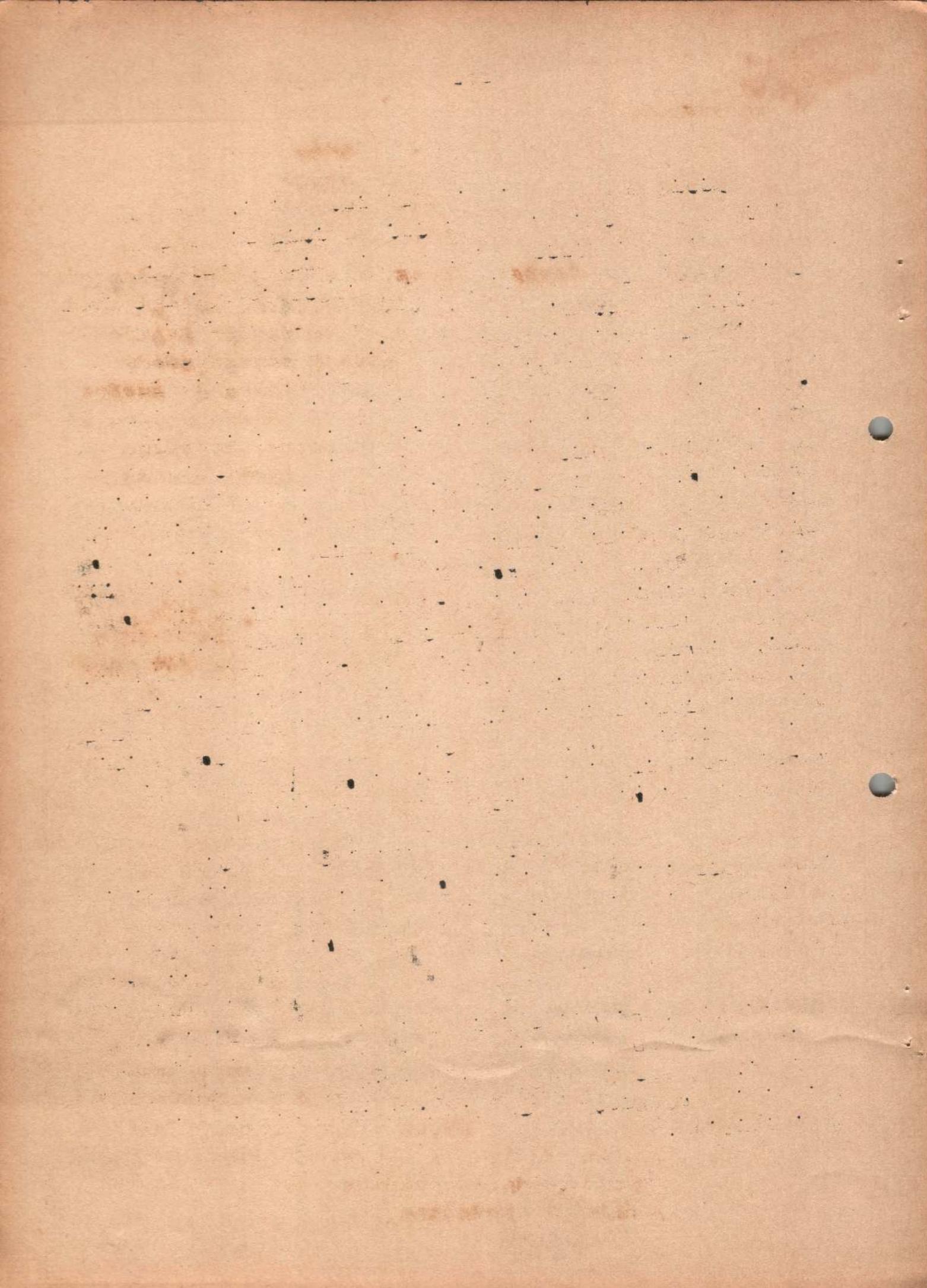
பேசுமான அடிப்படைத் தமிழறிவு ஜூல்விடத்தீ ஜூலக்கணக்கூறுகளைக்
கற்பிப்பது ஜூடர்த்துவதாலும். ஜிதவால் கற்கிணிற மாவூர் தரம் அறிந்து
அதற்கேற்ற வகையிலே கற்பித்தலைச் செய்ய வேண்டும். மாவூர் அல்லது
பிறமெழியாளது கற்றல் நோக்கத்திற்கு ஏற்றவாது கற்பிக்க வேண்டும்.
கடுமையான சொற்புணர்வு நிலைகளுத் தெளிவான முறையிலே மாவூர்களுப்
போதிக் கேள்வியை ஜூல்கும் கற்பித்தலில் கவனிக்கப்பட வேண்டியதொன்றாலும்.
மொழியின் ஜூலக்கணம் பற்றிக் கற்கும்போது மொழியின் வரலாறு பற்றியும்
மாவூர் அறிய வேண்டும். தூல்களின் வரலாறும் தூலசீரியர்களின்
வரலாறும் மொழியின்டைய வரலாறாகாது. போருள்க் கூறுகளிற் ஜவகளின்
தேவைகளும், சொல்லக்கூறும், பேசுகவழக்கூறும், அது பரவிமொழியானமையும்,
மொழியின் நெஞுங்காக்கும், எழுதப்படும் முறையும், காலமாற்றத்தால் பெற்ற
மாற்றங்களும் வரலாற்று நோக்கில் மாவூர் அறியப்பட வேண்டியவை. எனவே
ஜூலக்கணத் துத்திரங்களை விளக்கி அவற்றின் உரைகளுத் தெளிவுசெய்வது மட்டும்
ஜூலக்கணத் தற்பித்தல் ஆகாது.

ஙன்று உலகிலே பல மொழிகள் பல்வேறு மாற்றங்களைப் பெற்றவிட்டனது
தமிழ்மொழியிலும் காலத்துக்குக் காலம் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை மாவூர் அறிய
வேண்டும்; பிற மொழிகளின் ஜூலக்கண அமைப்புகளும் வந்து கலந்திருப்பதைத்
தெளிவுபடுத்த வேண்டும் தமிழ் மொழியிலிருந்த நல்ல சொற்கள் பல நலுவிட்டன.
புதிய சொற்கள் பல புதுநாள்ளன. பல சொற்கள் தமக்கரிய பொருளை
ஒழுந்துவிட்டன, தேவைகள் சொற்கள் பிழைப்பட வழங்கப்படுகின்றன.
ஐப்பெரியான வருளக்கால் பல புதிய சொற்கள் தமிழ் மொழியற் கலந்து
விட்டன. அவை முன்னர் கலந்த வடசொற்களைவிடக் கூடுதலாக ஜூல்கும் கலந்து
விட்டன. தமிழை எழுதப்படிக்கத் தெரியாத பலர் ஆங்கிலச் சொற்களைப்
பேசுக் கூறுவதைப் பெரிதம் கையாகுகின்றனர். ஜூதனால் பேசுக்கத்தமிழ்
ஜூலக்கணமும் மாற்றமடைந்துவிட்டது. அறிவியல் தூல்களில் உள்ள ஆங்கிலச்
சொற்களுக்கு ஈடான தமிழ்ச் சொற்கள் புதிதாக ஆக்கப்படவேண்டியுள்ளன.
ஆவற்றை ஜூலக்கண மரபு குற்றாமலும் பஸ்பாட்டு மரபு குற்றாமலும் ஆக்க
வேண்டியுள்ளது.

யதிப்பிட்டு நிலையிலே ஷலக்கங்கம் கற்பிக்கப்பட வேண்டும். மாணவரது தற்குற்று ஏற்றவாது பயிற்சிகள் கொடுக்கப்பட்டு யதிப்பிட்ட பின்னரே புதிய கூதுகளை அவர்களுக்குக்கூட கற்பிப்பது நன்று. சொல்லமைப்படு, தொடரமைப்பு போன்றவற்றையும் பொருள்ளைத்தியைத் திலைவிலே வைத்திருப்பதற்கு எழுத்துப் பயிற்சியே ஆண்டுசெய்யும். அடிப்படைத் தயிழறிவற்ற நிலையிலே தமிழ்லக்கணம் கற்க வருவோர்க்கு பயிற்சியால் நல்ல பயன் விடக்கூடும். மொழியிலே ஏற்பட்ட வேறு-பாடுகளை புனர்க்கூட்டுக்கொள்வதற்கும் பயிற்சி வழியமைக்கும். பொச்சாப்பு காரணமாகவும், சோப்பல் காரணமாகவும் மக்கள் தமிழ் சொற்களை தலைபடி விட்டாக்காமல் சிறைவுபடுத்தி உச்சரிக்கின்றனர். அழுந்தெருக்குக்கூடுச் சொற்களை அறியுகம் செய்யும்போது ஒவிப்பதற்கு ஷலஞ்சாகச் சொற்களை திரிவுபடுத்தி கற்றுக் கொடுக்கின்றனர். பாஸப் 'பாச்சி' என்றும் சோறாசு 'சோச்சி' என்றும் முழுந்தையைக் கூற வைக்கின்றனர். ஷல்லும் நீளமான சொற்களைச் காலச்சுருக்கம், முயற்சிச் சுருக்கம் வேல்லுக் குழக்கியும் மாற்றியும் ஒவிப்பதால் அவற்றின் உண்மையான உருவும் சிவில்வுடைகிறது. அவ்வக் கடாங்களில் தேவைக்கூடுகற்பச் சிலவெழுத்துக்கைப்பட்டும் சிலவெழுத்துத் திரந்தும், சிலவெழுத்துத் தோங்ரியும் ஷலக்கங்கூத்துற் சிவந்து மற்றி, மருவி வருவதை 'மநல்' என நமது ஷலக்கங்கூபுலனையாளர் கூறினார். தெளிவு கருதியும், உச்சரிப்பு நல்ல கருதியும் தயிழர் சில சொற்களை மாற்றி வழங்கினார். நிலம், கலம் என்பவற்றை நிலை, கலை என எழுத்தை மாற்றியும் பெட்ட என்பதை பெண்டு எல்லை கூட்டியும் பயன்படுத்தினார், தயிழ்யக்கள் வேற்றுமக்களோடு தொடர்பு கொண்ட காலங்களில் ரகர, றகர, வேஷபாஞ்சு தூகர, எகர வேஷபாஞ்சு காண்டல் அரிதாயின் குரியக்கலப்பினால் ரகர, றகரங்கள் எல்லாம் ஒரே ரகரமாகவும் ருகர, எகரங்களெல்லாம் ஒரே எகராரமாகவும் உச்சரிக்கப்பட்டன.

ஷலக்கை நிலையிலே சொற்பொருள் விளக்கங்கள் பற்றிய கற்பித்தல் நிலையில் அற்போது மற்பிடத்தக்கதொடு சிக்கங்கே தேங்கியுள்ளது, ஒரு தமிழ்ச் சொல்லுக்கு பொருத்தமான குறுத்து அல்லது ஒத்து கருத்துள்ள சொல்லுக்கு கற்பிக்கும்போது வட சொற்களையே கற்பிக்கின்றனர். ஷலக்கைப் பெற்றதகங்களிலும் பொழும் வழக்காசியுள்ளது, மாணவர் வடசொல்லை வடசோல் என உரித்து தயிழ்ச்சொல் என்றே எட்டுத்துக்கொள்ள அடிக்காட்டாக "ஷு" என்றும் சொல்லுக்கு "புஷ்ட பம்" என்ற சொல் ஒத்த சொல்லாய்ப் பயிற்சிப் பொத்தகங்களிலே தரப்பட்டுள்ளது. அது உண்மையில் ஒத்த பொருள் தருகிற வடசொல் என்பதை மாணவர் பலர் உணராமல்களார். ஷுதேபோன்ற ஒரு பொருள் அறிக்கின்ற பல சொற்களைப் பயிற்சிப் பொத்தகத்தில் பொடுக்கும்போது வடசொற்களும் தமிழ்ச் சொற்களும் கலந்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

எடுத்துக்காட்டு:

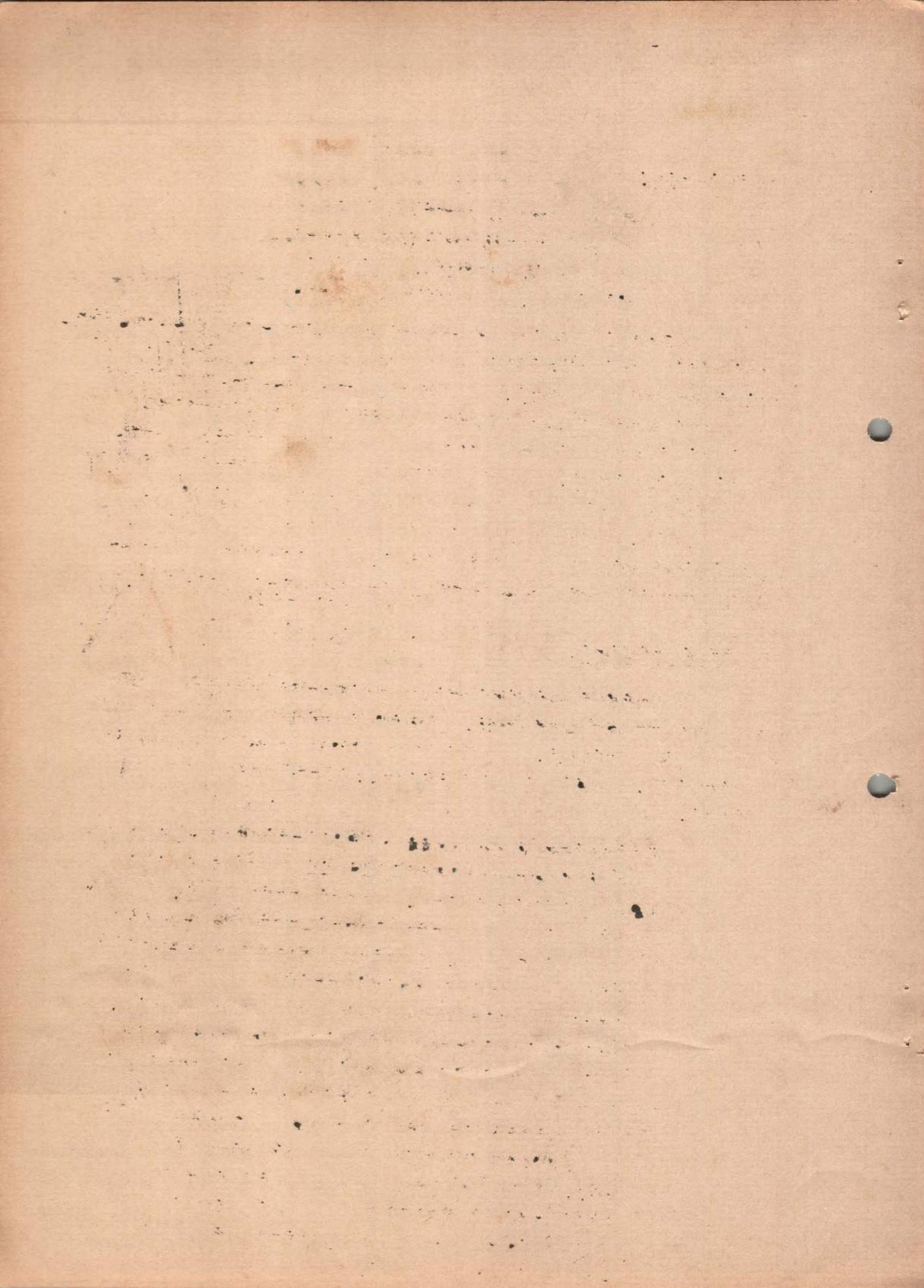
ஈகை - செஞ்சி, திரும், வள்ளும்
உலை - பேரச்சீடு, உல்லடி, ஆகத்தும்
காடு - வணம், காஷ்மை, ஆற்றியம்
சிங்கம் - அரி, மிருகேந்திரன், கீர்தி

மேலைத் தேயத்தவரது வருகையால் தமிழ்முடியிலே முத்தகுக்கங்கள் களிற் குறியிடு பயன்படுத்தப்படும் முறையும் அனிமுகமாய்ச் சூரியன் கூடுச் சுவடிகளிலே எழுதினர். அதனால் மிரபான நிலையிலே தெருர்களின் பொருளைத் தெளிவாக்குவதற்கும், கால அளவுக்குத் தக்கதையும் திருக்கிப் படிப்பதற்கும் உதவியாய் விலக்கன நிலையிலே ஒட்டச் சொங்குத், அதைவிலை களைப் பயன்படுத்தினர். மேலைத் தேசத்தவர் தமது மொழிக்குடியூப்பயன்படுத்திய குறியிடுகளையே தமிழ் மொழிக்கும் அறிமுகம் செய்தனர். முறைத்துப்பு, முக்காற்றுப்பு, அறாத்தருப்பு, காற்றுரிப்பு, விளாக்குறிச் சியப்புக்குறி, அடைப்புக்குறி என்பவற்றைப் பயன்படுத்தினர். வெற்றிருப்பற்றித் தெளிவான அறிவு மாணவர்க்கு ஏற்படும் வகையிற் பயிற்சி கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

விலக்கியங் கற்பித்தல்:

விலக்கியங் கற்பித்தல் என்பது தமிழ்மொழிக் கற்பித்தவில் யிரும் இன்றியமையாத ஒரு பகுதியாகும். விலக்கியக் கல்வியால் மொழியின் வணமை செய்யுமையும் உணரப்படும். விலக்கியம் மொழியின் பழுமையும் பெறுமையும் விளக்குவல்லது. தமிழ் விலக்கியம் பற்றி கா. அப்பாத்துரை வருமான குறினரார்.

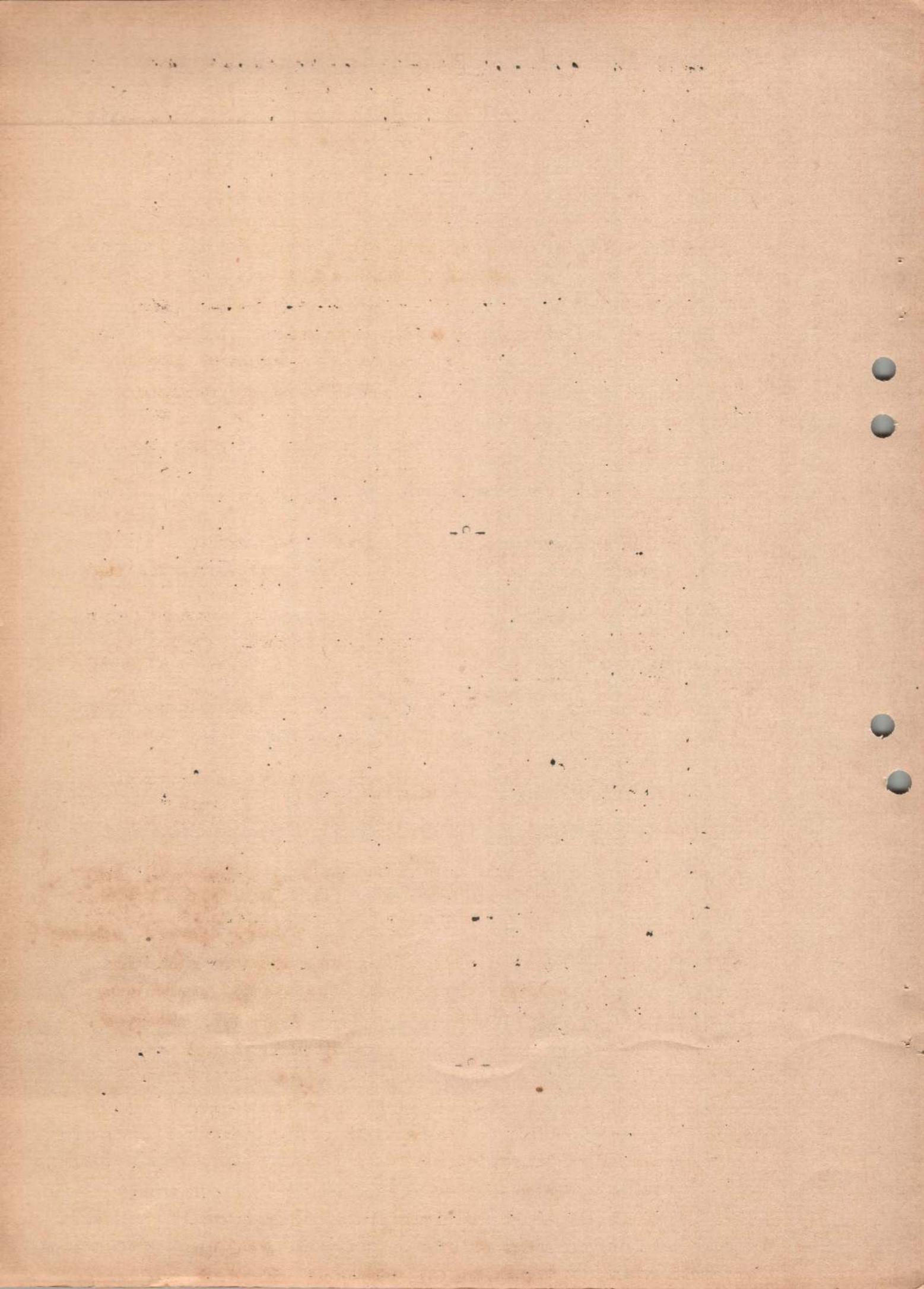
"அன்மைக்காலம் வரை தமிழ் விலக்கியம் என்ற தொடர் பெரும் பாலும் தேவார காலதீதிற்குப் பின்பட்ட விலக்கியத்துக்குக் கீருக்கப்பட்டு வந்தன்றது. அறினர் கால்குவல், பேராசிரியர் போப்பையர் போன்ற மேனாட்டுறிஞர்கள் குசித் தமிழ் விலக்கியத்தின் பெறுமை, தொன்மம் ஆசியவற்றை வான்னாவப்புக்மந்தபோது அவர்கள் மனத்திற்கொண்ட பழுமையும் சங்க விலக்கியத்தை குறித்த பெறுமையோ பழுமையோ கூல்ல. ஏனெனில் திருக்குறள் நாலடியார் நீங்கலாக என்ய சங்க நூல்கள் அக்காலத்தில் வெளிவரவில்லை. சங்ககாலத்தைப் பற்றி அறிவு பரவாத காரணத்தால் திருக்குறளையும் நாலடி யையும் அவர்கள் பிற்காலத்துடன் அதாவது தேவார காலம் ஆசிய சி.பி. 6-7ஆம் நூற்றாண்டுகளுடன் என்றபடுத்தியே கூறினர். விவுவை பின்பட்ட கால விலக்கியத்தையே அறித் அவர்கள் தமிழ் விலக்கியத்தின் பழுமையைப் பற்றியும் பெறுமையைப் பற்றியும் விவுவை வான்னாவப் புகுந்தது சில வியப்புக்காரிய சேய்தியாதது நொன்றுக்கூடும்."

அவரது கூற்று மேலங்காட்டவார் சங்க விவக்கியங்களைப் பற்றிய அறிவுள்ளப் பிற்பட்ட கணவங்களிலேதான் பெற்றனர் என்பதை உறுதிசெய்தின்றது. கால்நூலெல், போல் போன்ற அறிகர்களும் தமது நூல்களிலே சங்க விவக்கியங்கள் பற்றிக் காட்டியிருக்கின்றன. எனவே வெக்கியங்களினால், கற்பிக்கல் நிலையில் ஒரு சாலாவிடவளியும் கோன்றிவிட்டது. ஒன்று வெக்கியப் பயிற்சி என்னம் போது சங்காலம் தொடரும் நீண்ட விவக்கியங்கள் பற்றிய பழிற்சீயக் களிடையும். தெளால் கற்பிக்கல் நிலையிலம் பல சிக்கல்கள் தோன்றியுள்ளன. சாலத்தால் மிகவும் பம்மையான விவக்கியங்களைக் கற்பிப்பது கடினமாகவும் உள்ளது. ஒன்றிம் பழங்குமிழ் விவக்கியங்களைக் கழிமாறு, பிரமோயிபாளையும் என ஏவுகையினர் கற்பிக்கின்றனர். பிரமோயியாளர் கயிம் வெக்கியத்தை ஆங்கிலம் போன்ற வேறு மொழி ஸலைம் கற்கின்றனர். எனவே வெளிய வசையான மாணவர்களுக்கும் விவக்கியம் கற்பிக்கும்போது பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன.

1. கற்கும் மொழி ஸலம்.
2. போதமான அடிப்படைத் தமிழ்நிலை ஒன்றம்.
3. வெக்கிய மலை ரால்களைப் பயன்படுத்தாமை.
4. உரைஷால் வீக்கங்கள்-எளிய தமிழ் நடையில் ஒன்றம்.
5. சொல், புப்பாடு விளக்க அசராதிகள் சொல்லடைஞ்சா ஒன்றம்.
6. கற்கை நெறிக்கான காலைம் திட்டாம் ஒன்றம்.
7. கற்பிக்கும் அசிரியரது புலமையும் திரமையும் மதிப்பீடு செய்யப் படாமை.
8. தட்டச்ச, களிப்பொசி போன்ற கஞ்சிக்கையாட்சியின் பயன்படும் அறிமுகம் தொடர்புறுத்தாமை.
9. மாணவர் அற்றவும் கூறும் சரியான முறையில் மதிப்பீடு செய்யப்படாமை.
10. அசிரியர்களின் புத்தா ச்கப் பயிற்சி ஒன்றம்.

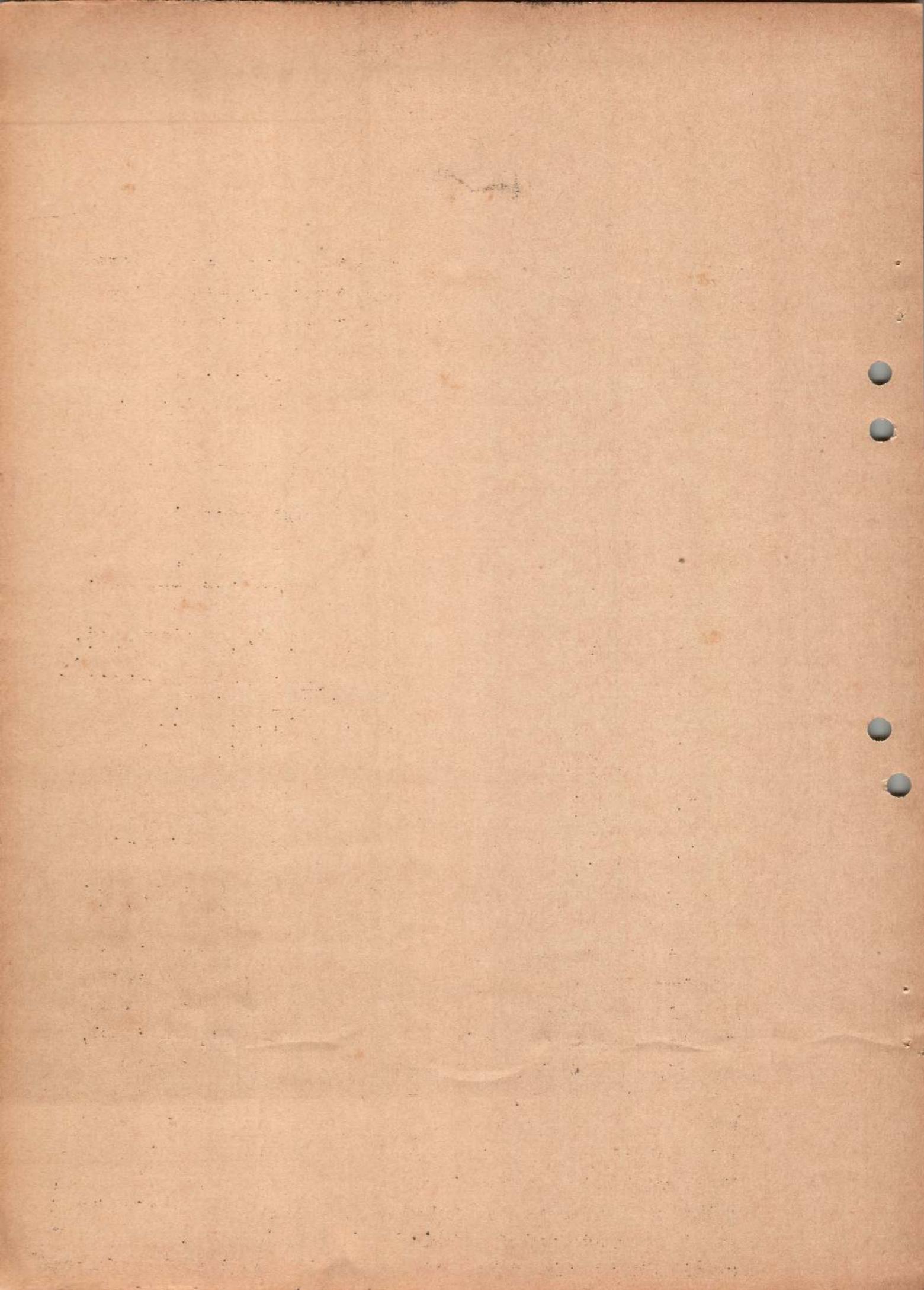
மேற்காட்டிய சிக்கல்களால் அசிரியர்க்கும் மாணவர்களிடையே விவக்கியக் கல்வி ஒரு வேள்டாத கல்வி என்கிற நிலையும் உடவாகாக தொடங்கியுள்ளது. அறிவியற் பாடங்களைக் கற்கின்ற மாணவர்கள் விவக்கியச் கல்வியால் பயன்எடுவும் வில்லையென என்னுகின்றனர். விவக்கியம் எல்லார்க்குமாறிய கல்வியாகமட்டுமன்றிக் கேள்வுகளுக்குக் கற்கின்ற கல்வியாக ஒன்று மாறிவிட்டது. அனால் விவக்கியம் மனித வாழ்வுநிலைகளை அராய உதவும் விக்கான ஆய்வு என்பதை விவக்கியக் கற்பிக்கல் உள்ளத்தை வேண்டும். ஒன்று விவக்கியக் கல்வியானது வெறுமே பொழுதுபோக்க நிலையான கல்வியாகவும் கணிக்கப் பட்டு வருகின்றது. மாணவர் மனதில் விவக்கியம் கற்றுக் கூறுப்படுக்களை விக்கானச் கல்வி இலம் அறிய விரும்பும் மாணவர் மனித வாழ்வியலைப் பற்றி

விள்ளான பூர்வமான விளக்கங்களைக் கரும் லெக்சியக்கல்லி பற்றி அறியாதவராயுள்ளனர். மொழிநடை நிலையிலாம் தமிழிலாக்கியம் சுற்பதற்கு உயர்ந்த தமிழ்நிலை வேண்டுமென என்றுவரீன்னளர். அனால் தமது தாய்மொழியாக தமிழ்மாரியிலே வார்க்கங்கப்பற்றி சுந்தங்களை எவ்வாறு ஜவாப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை அறியவிட்டபாகவராயுள்ளனர். கர்பித்தல் நிலையிலே ஏற்படும் சிக்கல்களைச் தீர்ப்பதற்கு பிர்வரும் தீர்வுகள் நடைமறைப்படுத்தப்படுவாம்.

1. தமிழ் லெக்சியர் காபிஸ்டர் கோமி ரூலம் தமிழாகவே அமைய வேண்டும்.
2. சுர்ஜங்க முனிஸர் போகாமான அடிப்படைத் தமிழ்நிலைப் பயிற்சி சொடுச்சப்பட வேண்டும்.
3. தமிழிலக்ஷிய கலை சாலைகளையே பயன்படுத்த வேண்டும்.
4. தமிழிலக்ஷியச் செய்யுள்களுக்கீழ் புதிய உரைநால்கள் எனிய தமிழ் நடையிலே ஏழுப்பட வேண்டும்.
5. சொல், பள்பாட்டுநிலை விளக்க அகராதிகள், சொல்லடைவுகள், மாணவர் கர்பித்தல் லெக்ஸ் நிலைக்கூ ஏற்ப அக்கப்பட வேண்டும்.
6. கற்கை நெறிக்கான கால அளவும் நட்பும் மாணவர் தரத்திற்கீற்றீப் பேரிற்ப அக்கப்பட்டு, நடைமறைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
7. பிறமொழிச் சொற்களின் பயன்பாட்டை ஏற்றும் தவிர்த்தி தூய தமிழ் நடையிலே கர்பித்தல் நடைபெற வேண்டும். லெக்கிய வழக்கங்களையே பயன்படுத்த வேண்டும்.
8. லெக்ஶியம் சுற்பிக்கும் ஜக்ரியர்களது தமிழிலக்ஷியப் புலமையும் பறிற்சியும் களிப்பீரு செய்யப்பட வேண்டும்.
9. புதிய சாலிக் கையாட்சீகளையும் நிலையிலே அறிசுகம் செய்ய வேண்டும்.
10. ஆசிரியர் புத்தாக்கப் பயிற்சிகள், சுந்ததப் பரிமாற்றம், களப் பயிற்சி அய்வரங்கு நிலைகள் கொடர்பாக நடைபெற வேண்டும்.

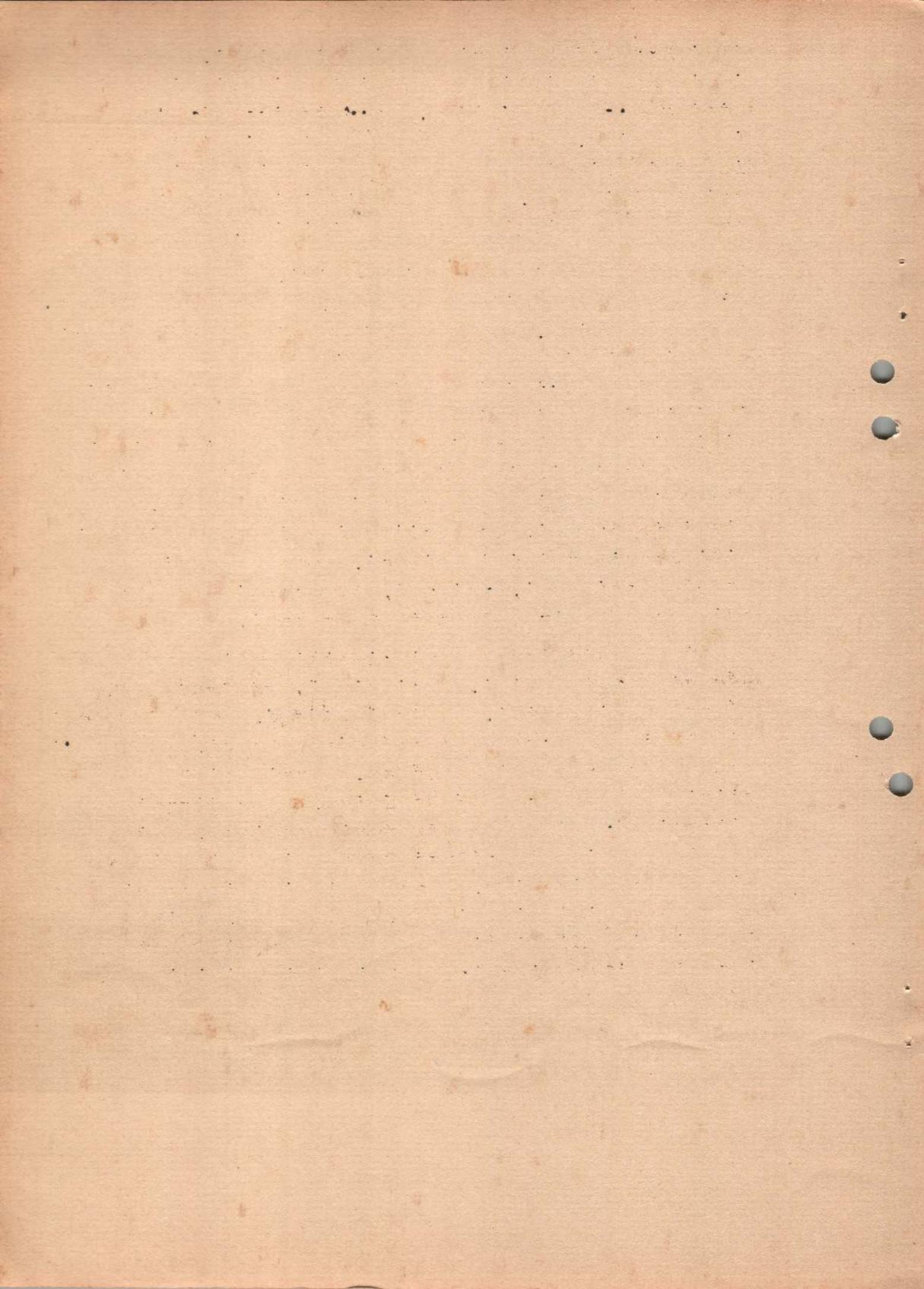
லெக்ஶியங் கற்பதால் ஏற்படும் பயன்பற்றியும் சீதைய மாணவர் அறியாக நெர்க்கின்றனர். வரலாற்றைப் போலவே தற்கால விள்ளான அறிவுக்கும் லெக்ஶியம் பயன்படுவதாயுள்ளது. பழந்தமிழக்கூட்டுப் பால்வு பற்றிய அறிவு மட்டுமல்லது அக்காவத்தவர் அறிந்திருந்த செடிகள், கெட்டுகள், விலங்குகள், பறவைகள், பொருக்கள் அசியவற்றையும் அவற்றின் பள்பாசனையும் சுங்க லெக்ஶிய ரூலம் அறியலாம். தினமுமாபாசிய இயற்கை பற்றிப் பயிற்சிகளுக்கு சஞ்ச லெக்ஶியமே உலகின் கலையாய மன்முதிர்யாகமென அறியப் படுவது கண்ணார். சிரேச்க மொழியில்லை லெக்ஶியத்தின் தளிச் சீரப்புக்களில் ஒன்றாகிய மல்லவைப்பாடல் மல்லவநில வார்க்கங்காயில் போற்கைச் சூட்டிலை, மெற்கைவளம், வார்க்கங்கநிலை அசியவற்றை வயவாடு கூடும் யெல்பாடு. மேஜாட்டலெக்ஶியம் மலைவழும் தீடு உயர்வாகப் பேணப்பட்டும் பிஸ்பற்றப்பட்டுவாளது. தீடு வெறும் பிலமைப் பள்பாக மட்டுமல்லது சிரேச்க நாசரிக்கின் தளிப்பெறுக் கிறப்பாகவும் சொன்னப்படுகிறது. சிரேச்கரிடையே மல்லவநிலக் காவிகர்கள் காட்டு.

விவுயர் நெறியினத் தமிழர் எல்லா நிலங்களிலும் காட்டினர். குடுக்கால் மல்லத் திணையிலக்ஷியத்தைச் சுற்று வியச்சும் மேலைத்தேயம் சில் நிமில் சியத்தின் திணைமறபு கர்ந்து வியக்கிறது. தமிழலக்ஷியத்தை அங்கு நிலவிலே கர்க மனைந்துள்ளது. யப்பாளிய மொழியிலே 8ம் நூற்றாண்டிலே பாடப் பட்ட காதற்பாடல்களின் பொருளமைதி சங்க விலக்ஷியப் பொருள் மறபு கொண்டு தலக்கப்படுகிறது. எனவே தமிழிலக்ஷியத்தின் சிறப்பு சில் பிற மொழி விலக்ஷிய ஒப்பீட்டாய்வு நிலைக்கு உரைப்பட்டுள்ளது.

விலக்ஷியம் மாணவர்க்கு கற்பிக்கப்பட வேண்டும். சின்றைய கலைமறையினர் தமது மன்னோர் வாழ்ச்சை நெறிசுள்ளும், நடைமறைகளுள்ளும் அறிவுதற்கு விலக்ஷியமே உதவுகின்றது. தமிழர் வரலாற்றைப் பற்றிய செய்திசுள்ளக் கூம் சான்றாகவில் விலக்ஷியச் சான்றாவது டெக்டத் வசிப்பது. தெளால் மேலைத்தேசுத்தவர் பழந்துணிமர் வரலாற்றினை அறிவுதற்காகவும் கமிழிலக்கியத்தைற்கின்றனர். தமிழ் விலக்ஷியத்தின் தேவை பிறமொழியாளரால் கலீக்ஸப்படும்போது நமது மாணவர் அதைத் தெளிவாசப் படிச்சு வேண்டியுள்ளது. மூலமொழிறை விலக்ஷியத்தின் உள்ளுமைத் தகவல்களைப் பிறமொழியாளர் ஸீரியுபடுத்தாமல் காக்க வேண்டிய பொருப்பும் எமது மாணவருக்கு வருங்காலத்திலுள்ளது. தமிழ் விலக்ஷியத்தின் ஆற்றலையும், மனித வாழ்ச்சையில் அகல் தேவையையும் காலவுக்குக்கூடிய யாவரும் அறியும்வள்ளும் செய்யலாம். உலசு மொழிகளின் தமிழ் மொழியின் பேராற்றலையும், வளக்கையும், செழுமையையும் என்று மொழியாளர் உணர வைப்பதற்கு சூவே சிறந்த வேளையுமாகும்.

பள்ளடைய விலக்ஷியங்களை மாணவர் மட்டுமன்றிக் தமிழர் அனைவருமே படிக்க ஏற்றது செய்ய வேண்டும். தமிழ் கற்றலை, சுற்பித்தலை கிடையே விலக்காகக் கொள்ள வேண்டும். விலக்கணப் பயிற்சியும், விலக்ஷியப் பயிற்சியும் பெற்ற தமிழர் தமது மொழியைப் பேணும் வல்லுமை பெறவர். பிறநாடுகளில் மொழி வளர்ச்சி வேகநிலையில் கொடர்கிறது. ஜால் கழிம் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு ஒன்று பல டெட்டியாகள் ஏற்பட்டுள்ளன. புதிய விள்ளானக்கல்வி குழிம்மொழிக் கல்வியைத் தரம் குறைத்து நினைக்க கிடைக்கிறது. விள்ளானக்கு கூண்டுபிடிப்புக்கள் பற்றி ஜய்வுசெய்வோர் வேகநிலையில் அங்கத்தையும் அலிஞ்சுத் தநுப்பையும் அளியும் மற்படுகின்றன. ஜால் விலக்ஷியம் சியந்தகாலையில் மளிக வாழ்விள் டூக்கத்தைக் காட்டுகிறது. தமிழிலக்ஷியம், தமிழ்மொழி பற்றிய கற்றலை, சுற்பித்தலை மீண்டும் முழுவிழுடன் கொடாப்பட வேண்டும். இல்லாவிடில் தமிழ்மொழியின் எதிர்காலம் கொட்டிப்புச் செய்யப்படுவிடும்.

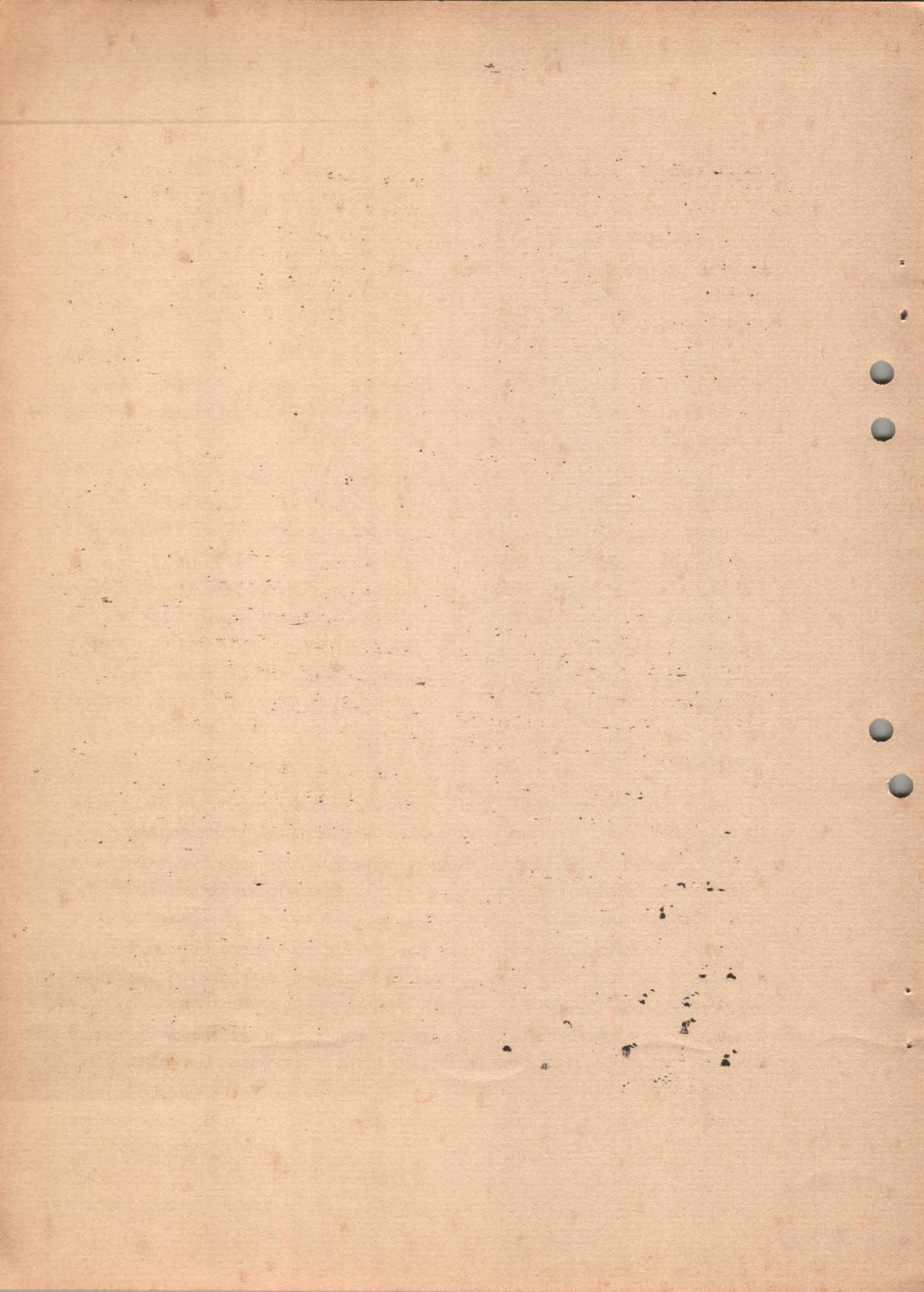

தமிழ்மொழியின் எதிர்காலம்.

தமிழ்மொழியின் ஆற்றல் உலக முயவும் அனிக்த சிறப்புடையது. ஒன்று உவக அரங்கிலே சிறப்புப்பெற்ற மொழிகளாகச் சில மொழிகளே உள்ளன. அவற்றின் தமிழ்மொழியும் ஒன்றாகும். அது ரெண்டாயிரம் ஆண்டும் பழையான வெச்சியப் பதிவுகளைச் சொல்ல ஒரு மொழியாகவும் விளங்குகிறது. சங்க வெச்சியங்கள் எனத் தமிழ் மொழியின் பழைய வெச்சியங்கள் தொடுப்பு ஈல்களாக ஒன்று நிடைச்சின்றன. ஒத்தொடுப்பு ஈல்கள் தமிழ்மொழிப் பழைய வலியுறுத்தும் நற்சான்களாகவும் விளங்குகின்றன. ஒன்றும் ஒன்றாவரை தமிழ் மொழியிலே எழுந்க வெச்சியங்களும் வெச்சங்களும் மொழியின் தொடர்ச்சியான வழிமௌயியும் செழுமையையும் புலப்படுக்கி நிற்கின்றன.

தீத்தகைய சிறப்புப்பெற்ற தமிழ்மொழி ஒன்று ஆத பேசப்படுகின்ற இடங்களிலே கன் பெஞ்சும் குறைந்த நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. மொழியின் பேச்சநிலை மூட்டுமள்ளி எடுத்துக்கிடுவது செல்கிறது. தமிழ்மொழி பயன்படுத்தப்படுகின்ற முச்சிய நாடுகளான நின்றியாலிலே தமிழகம், விலங்குகயிலே தமிழீமம், சிங்கப்பூர், மலேசியா, மொரிசீயந்தீவு, சூடா, அவுத்திரேவியா, ஒங்கிலாந்து, பர்ஸி, ஜேர்மனி, சுவிச்சலாந்து, நியூசிலாந்து, நோர்வே, தீத்தகாவி போன்ற நாடுகளைச் சுறிப்பிடலாம். நிந்தாடுகளிடையே பழையகாலம் தொடக்கம் தழிமர் வாழ்கின்ற பிரதேசங்களாக தமிழகம், தமிழீமயமே காணப்படுகின்றன. ஏனைய நாடுகளில் தழிமர் சென்ற குடியேறிய பின்பே தமிழ்மொழி பேசப்படுகின்ற நிலை ஏற்பட்டது. எனவே தழிமாக்கிலும் தமிழீமத்திலும் தமிழ்மொழி சிறப்பாகப் பேணப்பட வேண்டியதாகும்.

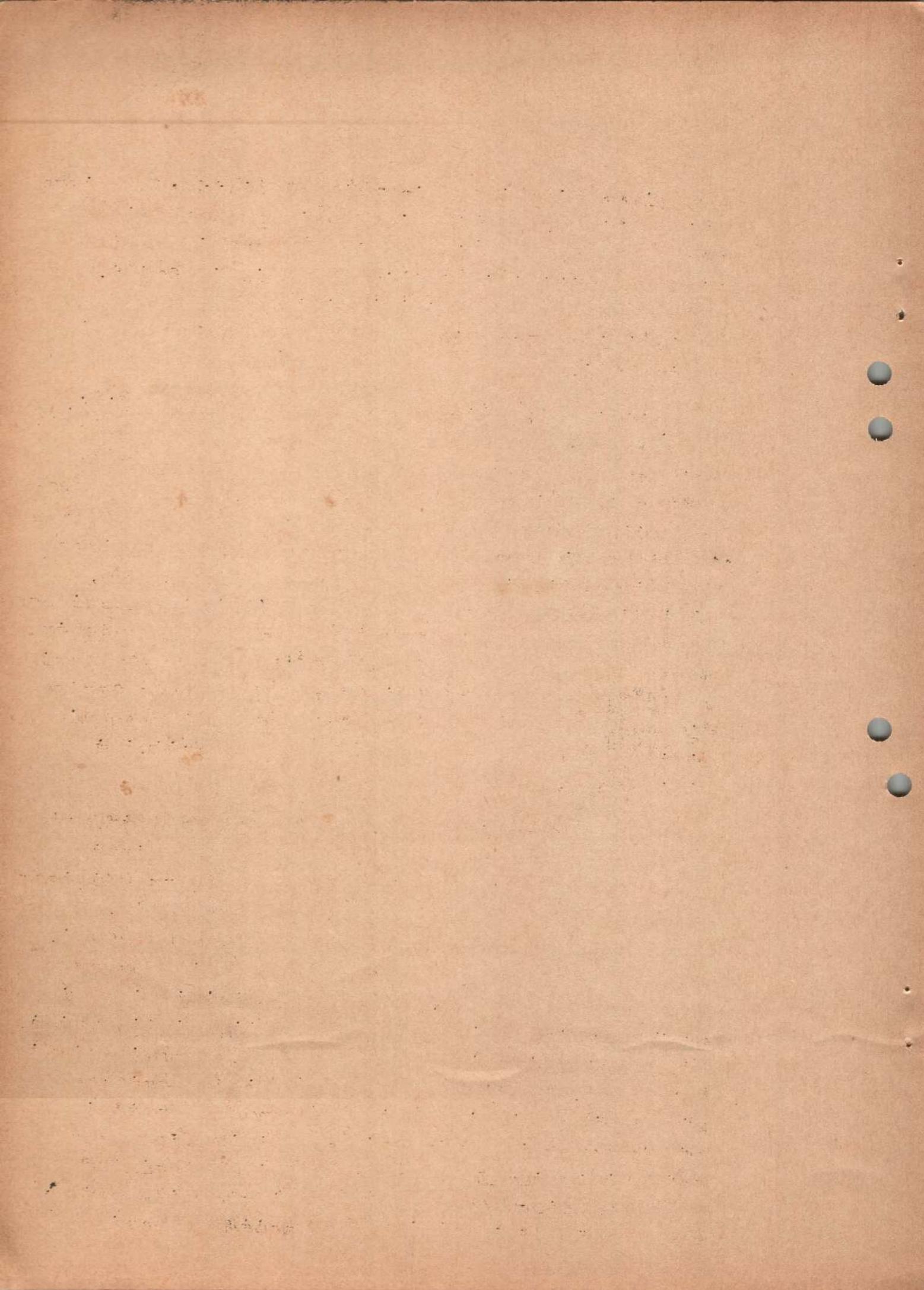
தமிழ்மொழியின் எதிர்காலம் பற்றி ஏனைய நாட்டார் சிந்திக்காளிட்டாலும் தமிழீமத்தில் வாழ்கின்ற அனைத்தில் முச்சங்கும் சிந்திக்க வேண்டும். முச்கள் நிலையில் மொழி பேணப்படுவதற்கு உரிய வாய்ப்புக்களை எல்லாம்கூக்கு சேர்ந்தே ஆச்சிக்கொள்ள வேண்டும். ஒன்று நாம் பேசுகின்ற தமிழ்மொழி தூய தழிமொழியாக ஆமைக்கற்று பல தடைகள் சுரணப்படுகின்றன. ஒளிமையும் எளிமையும் சொல்ல தீத்தமிழ்மொழி ஒன்று கருமையான ஒரு மொழியாக மாறிவிட்டது. தீர்த்திய சாானங்களும் ஜராயப்பட வேண்டியவை, தழிமர் வாழ்கின்ற இடங்களில் எல்லாம் மொழியின் பயன்பாடு செவ்வாயாக நடைபெற ஆவன செய்ய வேண்டும், தீர்த்தெள்க் கில திட்டங்களை வகுக்குச் செயற்பட வேண்டும். மொழியின் பழைய பற்றிய அறிநிலையும் குறைவாகவே இருக்கின்றது.

ஒரு நாட்டு மக்கள் தாம் பேசுகின்ற தாய்மொழியைப்பற்றி அறியாதவர்களாக ரூப்பத நன்றன். சிலர் முதல் மதியோர் வரை தமது தாய்மொழி பற்றிய முறைமூர் அளிக்கப் பொவதற்கு தாய்மொழிபற்றிய உள்ளவீரர்வு முர்வமான செயற்றிட்டங்கள் ஆக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்த இவ்வும். சமூகநிலையிலே சுகல திறைகளைம் இட்டிட்டங்கள் தொடர்புநிலையிலே செய்ப்பத்தைப்பட்ட மொழிபற்றிய அளிக்கை நாட்டவர் அனைவரும் அனிந்தகொள்ள முடியும்.

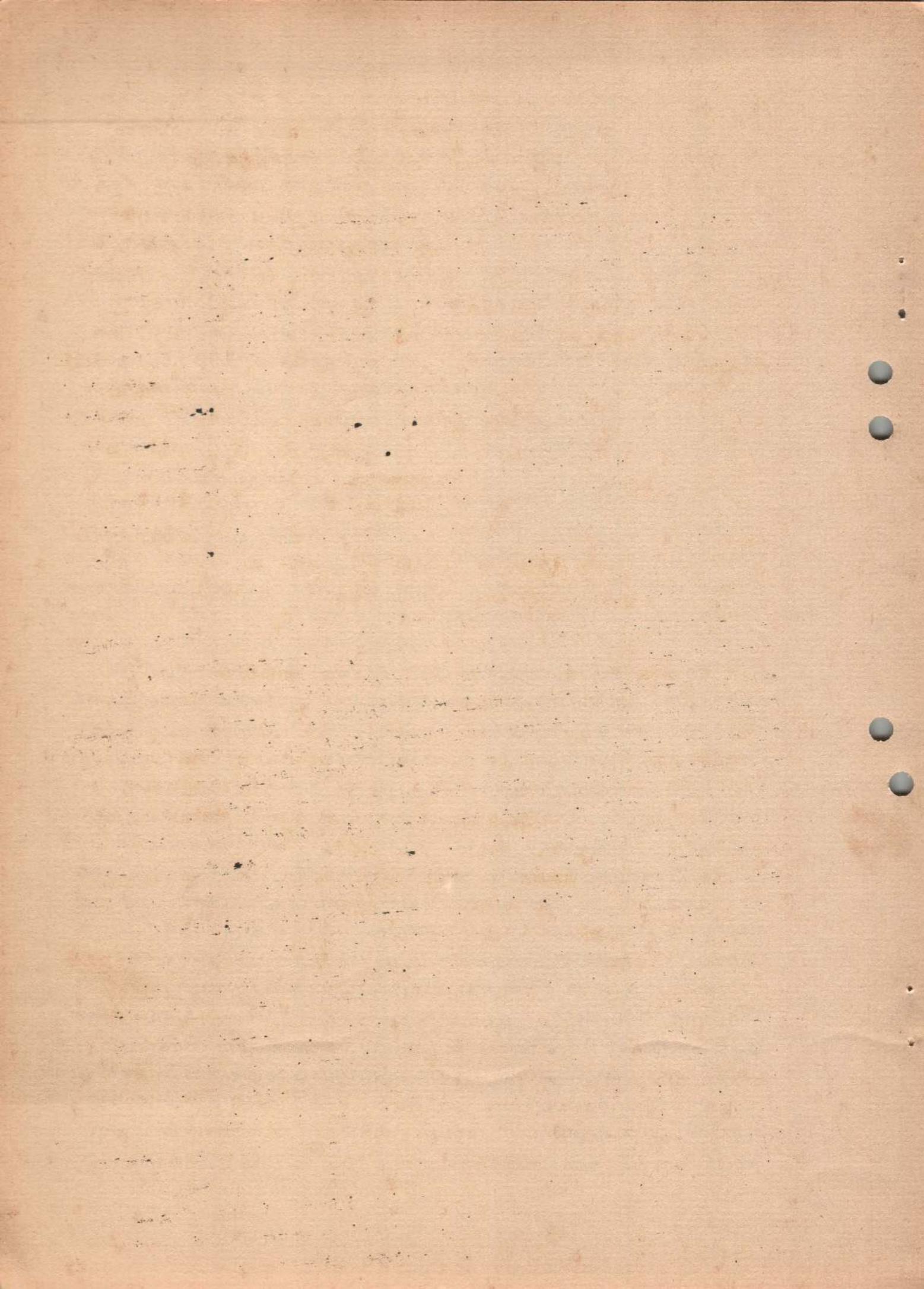
பள்ளிக்கூடங்கள், பல்கலைக்கழகங்கள், அசிரிய பயிற்சிக்கூடங்கள், அரசு பள்ளிகளங்கள், பொது நிலைகளங்கள், கொள்கூப்பளியகங்கள் அனைக்கிளாம் குழுமம் மொழி பற்றிய நெர்மையான உளமார்ந்த விரப்பு ஏற்பட்டால்கூட மொழிமொழியில் கிளப்பு அவர்களால் உரைப்படமாட்டாது. மாணவநிலையிலே மொழியைப் பாடுமாக ஈற்கிண்றபோதும் வீட்டிலே தாய்மொழியாக அதனைப் பேசுகின்றபோதும் மாணவரிக்கூடிய குழுப்பம் ஏற்படக்கூடாது. குறிப்பாக சிலர்கள் மொழிப்பயிற்சியினை ஒரு நிலையிலே பெறுகின்றனர். வீடு, பள்ளிக்கூடம் என்ற ஒரு நிலையிலே அவர்கள் மொழிப்பயிற்சி நடைபொம்போது கூட சீர்நிலை அமையவேன்றும். நாளாந்தம் பேசுக்கினிலையிலே அவர்களுக்கு அறிமுகமானும் சொற்களிற் பல ஒன்று பிறமொழிச் சொற்களாகவே காணப் படுகின்றன. ஒன்றே ஒரு பிறமொழிச் சொற்களுக்காரிய குழுமச் சொற்களை வீட்டு நிலையிலே அவர்கள் அறிந்துகொள்வதற்கு ஏற்ற குழுமம் அமையாவிட்டாலும் பள்ளிக்கூடநிலையிலே அதனை அறிந்துகொள்வதற்கு ஏற்ற வாய்ப்புக்கள் ஆக்கப்படவேண்டும்.

தெட்டக்கநிலைப்பள்ளி, நெடநிலைப்பள்ளி, உயர்நிலைப்பள்ளி, என்ற மன்ற வேறுபட்ட வளர்ச்சிநிலையிலே ஒரு மாணவன்னடைய சமாதிக்கிறன் வளர்ச்சியடைகிறது. வீட்டு நிலையிலே மொழிபற்றிய தவறான சுறிப்புக்களை அந்த மாணவர்கள் பள்ளிக்கூடநிலையிலே திருத்திக்கொள்ள இயல்லும். பேசுக் கிலையிலே மட்டுமல்லது எடுத்தநிலையிலும் சூத செயலாக்கப்பொம், மொழியின் வளத்தை ஒரு மாணவன் பெறுவதற்கு அவனுக்குத் தேவையான சுற்றுக்கால ல்கள் கண்ணப்பாரிகின்றன. பள்ளிக்கூடப்பாடுக்கிட்டக்கூடன் மேலும் உசாத்துணை நூல்களை அந்த மாணவன் கார்க்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் அவன் தன்னாலிலான கொழியாஜமையை மேலும் மேம்படச் செய்ய முடியும். பள்ளிக்கூடங்களிலே மாணவர் மத்தியிலே தாய்மொழி பற்றிய உள்ளவினை ஏற்படுத்துவதற்குப் போட்டுநிலையில் மொழித்திறன் அறிதேர்வுகளை அடிக்கடி கொட்ட வேண்டும். ஆனாலுக்கு ஒரை முறையாகதாக மீற நான் கொள்டாடப்பட வேண்டும். அந்தக் கொள்டாட்டங்களிலே குழுமத்திற்மொழி, பள்பாடு நடைமுறை நம்பிக்கைகள் என்பனபற்றி]] மனப்பதிக்களை மாணவர் பெற்றுக்கொள்ளும் வளக்கியில் நிகழ்ச்சிகளை அமுத்தி உதவலாம்.

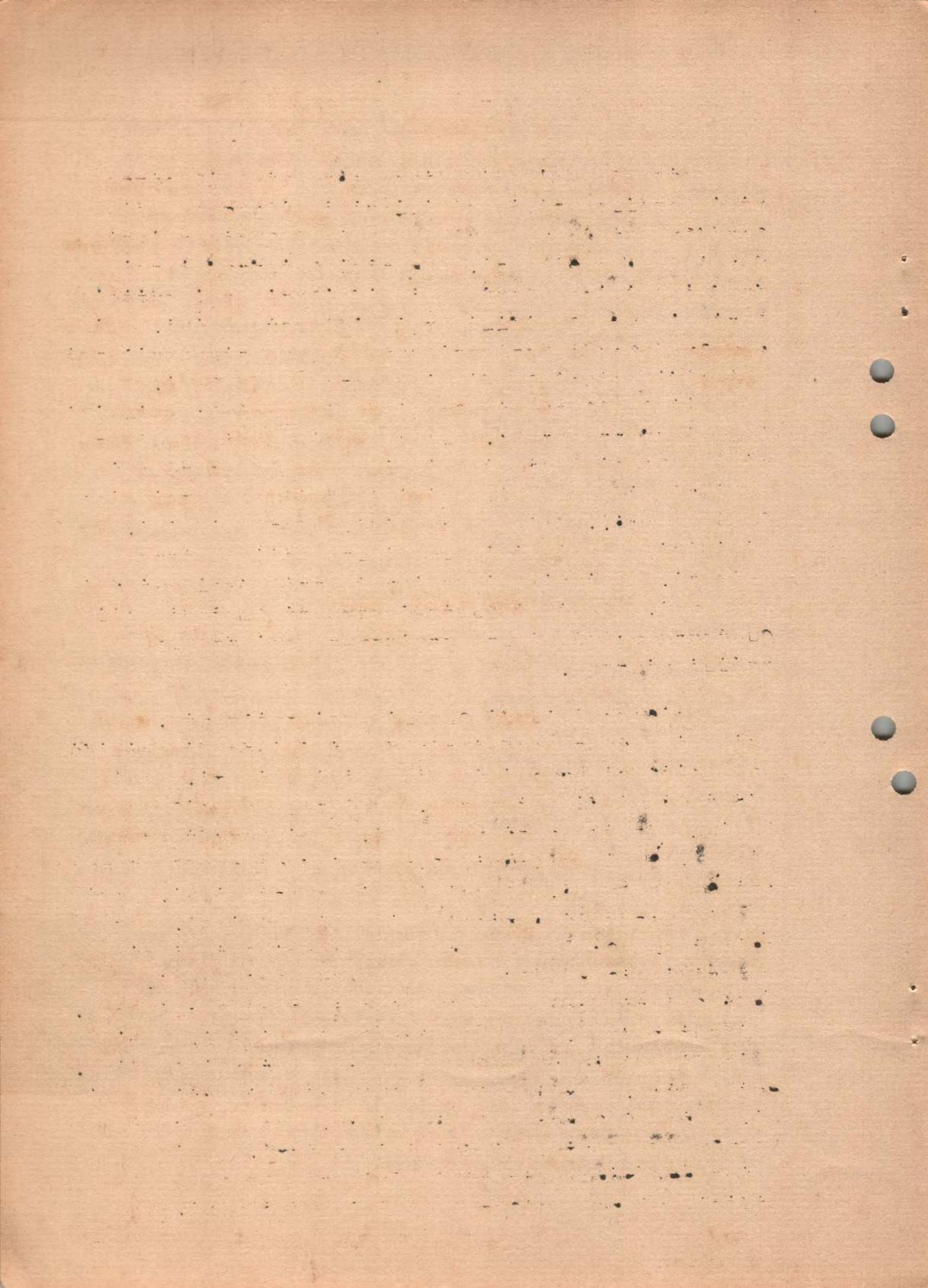
தமிழ்மொழியில் முப்பெரும்பிரிவுசளான இயல், சௌக, நடடகம் என்ற மூன்றையும் மாணவர் இனங்காலையும் வளக்கில் அனுபவற்றிய விளக்கமான நிசம்க்கிள் அமைய போன்னுவதும் இன்னியலமயாதது. பள்ளிக்கூட நிலையிலே தாய்மொழி உரைவையும், பயனையும் ஆட்டாவிட்டால் பின்னர் அந்த மாணவர்கள் அதை ஒன்றிவகுக்க சில சமயங்களில் வாய்ப்பு கிடைக்கவேண்டும். குறிப்பாக வைச்சீயம் பயில்கிள்ற மாணவர்களும், கொழில்கூடபக் கல்வியில் ஈடுபட்ட மாணவர்களும் தாய்மொழியாசிய தமிழ்மொழியை விடுதலைப் பிரமொழியீடு விருப்புச் சொன்னாக்கும். தொழில் வாய்ப்பின் நிலையிலே மாணவர்களும் தாய்மொழியாசிய தமிழ்மொழியை விடுதலைப் பிரமொழிக் கார்க்காரிலே அஞ்வம்சொள்கிள்ளனர். அதையால் நமத காய்மொழியாள கமிழ்மொழியீடு பற்றக்கொள்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். எம்மிளக்கிள் களிக்கவுக்கைச் சிறப்புற வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்ற தமிழ்மொழியீடு அனைவரும் விருப்புச்சொன்னால் வேண்டும்.

தமிழ்மொழியில் விளையை, வளக்கை, சிறப்பை மாணவர்கள் அறியப் பல நிசம்சீகள் அமைக்க வேண்டும். சுவிதை, சுட்டுரை, சிங்ககை, நாவல் போன்ற இன்றைய லெச்சீய வடிவங்கள் மூலமாகத் தமிழ்மொழியின் சுலவையை மாணவர்கள் அறிய வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். பாரதி, பாரதிதாசன் போன்ற தமிழகப் புலவர்களது பாடல்களை மட்டும் படித்து தமிழ் உரைவினைப் பெறவதோடுமட்டும் அமையாது நமத தமிழ்மீழ மன்றின் சிறப்பு நிலையிலே நா நமத தாய்மொழியாசிய தமிழ்மொழியீடு சுலவையை அறிய வேண்டும். ஒங்கு தமிழகத்திலே தமிழ்மொழி வளர்ச்சிற் தன்மைக்கும் ஒரு கரிய வெறபாடு உள்ளடீஸ்பகை நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்திய மொழிகளோடு சேர்ந்து ஒன்று தமிழகத்திலே தர்யமொழி வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. திராவிடமொழிக் கடுமெபத்தைச் சேர்ந்த கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம், தூங் போன்ற மொழிச்சுட்டும் அரியமொழிக் கடுமெபத்தைச் சேர்ந்த வடமொழி, உருளு, நெந்தி, மராட்டி போன்ற ஓராழிச்சுட்டும் அங்கிலத்துப்பும் தமிழகத்திலே கலந்து பேசப்படுகின்ற ஒரு மொழியாக அல்லது வளர்ந்துகொண்டிருக்கின்றது. ஊரால் தமிழ்மத்திலே தமிழ்மொழி பிறமொழியாசிய அங்கிலத்துடைம் ஏற்கெனவே கலப்புற்ற வடமொழியுடைம் கலந்து பேசப்படுகின்ற ஒரு மொழியாக வளர்ந்துகொண்டு இருக்கிறது. அங்கிலம் ரெந்டாம் மொழியாகத் தமிழருக்காக்கின்ற ஒரு மொழியாக இருக்கின்றது. வடமொழி ஏந்தெந்தைய 800 ஆண்டுக்குத்தான் மன்றே கலப்புற்ற மொழி என்ற நிலையிலே காரியட்டு வொபாடு காலாமையாதபடி தமிழில் கலந்துள்ளது. ஆனால் இந்திய மொழிக்கலப்பினை முற்றாக அச்சுவது உடலாட்டுயாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றால். எனினும் கந்மானவராயில் தமிழ் மொழியில் தூய நிலையைப் பெறுவது தமிழ்மத்தின் சிக்கலான ஒரு விடயமானால்,

சிங்கள மொழியின் தீளிப்பு முற்றாக நம்மை வந்து ஆட்கொள்ளாத வள்ளம் மொழிப்பாதகாப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கும் இவ்வேணையிலே தமிழ் மொழியிலே கலந்தன் வட சொற்களையும் ஆங்கிலச் சொற்களையும் டீச்சு விடுவதும் இயலாது இன்றேயாம். நடாளாந்தப் பேச்சுநிலையிலும் எழுத்து நிலையிலும் கலந்தன் வடசொற்களையும் ஆங்கிலச்சொற்களையும் தலைர்த்துச் சொள்வதற்கு உரிய செயற்கிட்டங்களையும் ஆக்கிக்கொள்ள வேண்டும். பேச்சு நிலையிலில் பிரமொழிச் சொற்களைச் கலவாது பேசுவது என்பதை எவ்விலாம் விலக்காக்கிக்கொண்டால் மொழித்தா ய்கம் தாளாதவே நிலைபெறும். ஒரு மொழியைப் பேசும்போது அந்த மொழிச் சொற்களை மட்டுமே பயன்படுத்திப் பேசுவதும் எளிதான் காரியமே. பிறசொற்களைச் கருகலந்து பேசும்போது அந்தப் பின்மொழிச் சொற்களின் பயன்பாட்டு நிலையையும் சரியாக அறிந்து கொண்டாற்றான் பேசு முடியும். சினம் பெயரிடும்போது மொழித்தா ய்கம் பேசுப்பட இருந்தும். பிறச்சும் குழநிகளுக்கும், வளிக்கநிலையங்களுக்கும், வெல்லத்திற்கும், நிலவளங்களுக்கும் பெயரிடும்போது கமிழ்ப் பெயர்களையே வைக்கலாம். அகள்றலும் எதிர் காலத்தவருக்கு நாம் வழிகாட்டியவர்களாய் ஆகிவிடுவோம். தெருக்களின் பெயர்களும் சாலகளின் பெயர்களும் தமிழ்ப் பெயர்களாக வழங்கப்படும்போது சாலம் சாலமாக கமிழ் நிலைபெற வாய்ப்பும் உண்டாகிறது.

தமிழ்மொழியின் பேணவின் பெறும்பஞ்ச தாய்மாங்கிகே உண்டு, குமந்தகயின் மகல்மொழி அசிரியர் என்ற நிலையில் பேச்சுநிலையின் அரம்பக்கீல் நல்ல தமிழ்ச்சொற்களை ஆவர்கள் குழந்தைகளுக்குப் பயிற்சிலைம். அடுத்து அசிரியர்களின் பங்களிப்பு துள்ளமயானது. எழுத்தநிலையிலே தமிழ்மொழி பேணப்பட ஆசிரியர்களால்தான் உதவ முடியும். தமிழ் மொழியின் வரி ஏது வத்தையும், சொல்லுமைப்பின்னியும், பொருளையும் சீவர் நிலையிலே தெளிவாச அறிந்துதான்னால் வேண்டும். மொழிப்பற்ற அப்போததான் ஏற்படும். நாம் பேசுவின்றி மொழிகி தன்மை நம்மாலேதான் பேணப்பட வேண்டும். ஒரு தாய் தன்மையை மொழி பற்றிய ஆளிலின முடிமையாகப் பெற்றிருந்தால் குழந்தைகளும் அம்மீழுமி பற்றிய ராஜுமையான ஆளிலினை ஆட்ட முடியும். தாயின் பேச்சால் குழந்தை மொழிப் பயிற்சியிப்பற்ற பேசுத் தொடங்குகின்றது. யெற்றையின் நியதி தூ. சிற்றைய விளைவாகச் சுன்னுபிடிப்புக்கள், காயின் குறங்கையில் குறுக்கும்போது குழந்தை மொழிபற்றிய உளர்வையும் பெற்றின்றது, ஏனக் குறைவின்றது. தாயின் குறுப்பையிலிருக்கும் குழந்தையின் வளர்ச்சி நிலைக்கு ஏற்ப குழந்தையின் மொழிஅறியாற்றலும் வளர்கிறது. எமது மன்னோம் "தனை குறுவிலே திருவுடையார்", எனச் சிறப்பித்துக் குறியுள்ளார். பெற்கங்கு யெற்றையைக்கு அடிட்டு பயிற்சியளிக்கும் ஆற்றல் காய்மை நிலையோடு கூடிய சுற்பிக்கல் திறன் தமது கமிழ்மொழி பேணுத்துக்கும் பெற்றும் உதவும்.

குமந்தை நிலையில் காலாட்டுப்பாடு தூ ஒகப்பள்ளும் தாய்மார் கிடையோடுகிய மொழி உரைச்சியினையும் குமந்தைக்கு ஆட்டும் நல்லாசிரியர்களாவர். எனவே சீர்க்கலத் தாய்மார்களும் யுதிய நிலையான மொழிப்பேபேணவச்சு பயிற்சிப்பட வேண்டியவர்களாகின்றனர். விக்ளான மறையான பயிற்சிகள் மேலை நடைகளிலே காய்மாருக்கு அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. குமந்தை வளர்ப்பு நிலையிலே குமந்தையில் அரிவுத்திற்கு பொகத் தாய்மாரில் மொழிபயிற்கு பள்ளும் ஸ்ரியமமயாகது களச் சுருத்தினர்.

குமந்தை நிலையிலிருந்து வளர்ந்து பள்ளிசென்ற கல்வி பயிவும் சாலத்தில் அசிரியர் குளையுடைம் தொடர்ச்சியான பயிற்சி மூலம் தமிழ்மொழி பற்றிய முழுமையான அறிவு ஏற்படுகிறது. பள்ளிக்கூட அசிரியர்கள் தெர்சாகச் சிறப்பான பயிற்சிகள் பற்ற வேண்டும். தூ யதயிம், நல்ல சொற்சள் என்ற நிலையில் அவர்கள் முதலில் நல்லறிவு பெற்றப் பின்னர் மாணவர்களைப் பயிற்சிக்க வேண்டும். தெர்கள் சிறப்பான செயற்றிட்டங்கள் பல வியற்றப்பட வேண்டும். தேபபோன்ற உயர்நிலைக்கல்வி நிலையிலே பல்கலைக் கழகங்களிலும் உயர்நிலைக்கல்வி நிலையாம் நெகப் பள்ளிகள் ஒங்கச் செய்ய வேண்டும்.

நமது தீமானியின் சீர்தேட்டிற்கு ஸ்ரினார முக்கிய ஏதுவாக அமைவது சமயங்களாகும். சமய நிலையிலே தமிழில் பல வட சொற்கள் கலந்து உள்ளன. அரிசுப் பண்பாட்டு நிலையான சமயச் சடங்குகளை நிறைவேற்றும் நிலையில் அதற்காக்கி விளக்கம் தாம் சொற்களான வட சொற்களே அறிமுகமாக்கி சிற்பவர்கள் நிலைபெற்றார்கள். தெப்பின்றர் அளிச்சு சமயமாக நிதே சொற்களையிய கூட்டுறவு சமயப்பாம்பல் செய்தது. அங்கீலச் சொற்களுக்குரிய தமிழ்ச்சொற்கள் என அக்காலத்தில் வழக்கிலிருந்த வட கூகாற்களையே கூன்றுவரதற்கும் அறிஞர்கள் சமயப் போதசர்கள் கையாண்டுள்ளனர். பைபினின் கமிட் மாழிப்பயர்ப்பிலே பல வட சொற்கள் டட்டுப்பெற்றார்கள். எனவே சமய நிலையில் தமிழ்மொழித் தூ யமை கூவிடப்பட்டும் கண்கடு. அந்த நிலையையும் டாற்றியமைக்க அனுமதிசெய்ய வேண்டும்.

தீததைய மாற்றங்களை விடுதலாகச் செயற்படுத்த வேண்டும். ஏனெனில் தமிழ்மொழியின் சீர்தலைவு கிட்டமிடப்பட்டுக்கொள்ளுகிறது வேளையிலே எமது பள்மீட்டோடு மெருமிப்பாசுகாப்பையும் ஒருங்கிணாத்துக்கொள்ள வேண்டும். தமிழ்முத்திலே கமிட்டுமொழி பேசப்பட வேண்டும். கமிட் எடுதப்பட வேண்டும். கலப்புத்தமிட் கலச்சப்பட வேண்டும். அப்போத தமிழன் என்ற கொயம் உலகிலே நிலைபெற்ற வடம் முடியும். 'தமிழ் எங்கள் உயிர்க்க மேல்' என்ற நிலையில் அனுவாகும் சியங்கினால்குறி தமிழின் வளம் குள்ளவாட்டுத் தருக்க முடியாது. வெள்ளம் வருமான்களை அனையிட்டு மாழியைப் பாதுகாக்க நாம் அவன் செய்ய வேண்டும்.

உசார்த்துண அபுல்ஹஸ்.

*****

1. மூத்தீவுநான் : ரா. ஏ. சேதுப்பின்னன்,
பழனிப்பா பிரதர்ட், சென்னை, 1953.

2. கமியிமாரிச் செஷ்டம் : டாக்டர் மா. ரோசமாளிக்கனன்,
சென்னை பரிப்பாம், சாகரக்கட்டி, 1956.

3. காந்திஜி : கீ. ப. வாகைத்தயா.
மேல்நாடு அச்சகம், யாழ்ப்பாளம், 1966.

4. ஏத்தியங்கி மாதாடு ஸெலரி : மதுரை 1942

5. காவிரி வர்த்தக கிளிக்காரர் : வண. எம். டி. ராக்ஷிலராஜா
கால்வாளி அச்சகம், யாழ்ப்பாளம், 1978.

6. சுறை பயில் சுட்டுறைகள் : செந்துயிழிச்செல்லிக் தொகுப்பு.
ஈசுவரசிந்தாந்தா நூற்புக்குக் கமசம்,
சென்னை, 1940.

7. போர்தாலக் கமியில் டில்க்களம் : விக்ஸுவாள் மா. ரோசமாளிக்கம்
பி. ஒ. எல்.

ம. வல்லியாம்பீன்னன் அச்சகம், யாழ்ப்பாளம்,
1951.

8. கமியிமாயியின் வீதலாளி : விரோதா, சுரியநாராயணசால்தியார் பி. ஏ.
மதுரை-1953.

9. வெஞ்சல் விளக்கம் : பல்லாகர் க. வீரகத்தி.

மீலங்கா வெறுமீடு, யாழ்ப்பாளம், 1973.

10. தமிழ்லிங்கம் ஒன்பகாம் விகப்பு : கமியினாட்டுப் பட்டினம் நிலங்கள்,
சென்னை-1983.

11. பயிற்க் கமியில் : எம். வி. அனிர்வாதம்.
அனிர்வாதம் அச்சகம், யாழ்ப்பாளம்-1959.

துறைமன்றத்திற்கு

நாடாந்தா

சா. டி. வி.

